

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Annisse Idrætsforening

- gennem hundrede år

1887 - 1987

Annisse Idrætsforening
- gennem hundrede år

er udgivet med støtte fra

Annisse Brugsforening
Annisse Forsamlingshus
Handelsbanken i Helsingør
Kreditforeningen Danmark
Privatbanken i Helsingør
Sparekassen SDS i Helsingør

Bogen er trykt i 500 eksemplarer

Redaktion:

Arne Christensen

Kurt Klitten

Poul-Erik Kristensen

Sigrid Nielsen

Sats: Aktuelt

Tryk: Buwi Tryk

Bogbinder: Frausing

Forord

Blandt idrætsforeninger landet over er der tradition for, at man ved store jubilæer udgiver et skrift, der resumerer foreningens historiske udvikling.

Et jubilæumsskrift kan udarbejdes på mange måder. Hyppigst ses udviklingshistorien resumeret for de enkelte afdelinger hver for sig. Dette er ikke tilfældet i nærværende skrift, hvor der i stedet er valgt at beskrive udviklingen, som den er forløbet indenfor hver af de 10 tiår – en disposition, der understreger foreningens samlede udvikling og samtidig den helhed og enhed, der hidtil har præget Annisse Idrætsforening.

Den valgte disposition gør det imidlertid også mere naturligt, at supplere foreningens udviklingshistorie med tidsmæssige træk og oplysninger om det samfund, der omgiver foreningen. Dette er der lagt vægt på, idet en idrætsforening i et lille landsbysamfund ikke blot er en isoleret institution, men tværtimod en part af lokalsamfundet integreret og i samspil med det lokale miljø. Sådan har det altid været, og sådan vil det forhåbentlig vedblive at være.

Den væsentligste informationskilde ved udarbej-

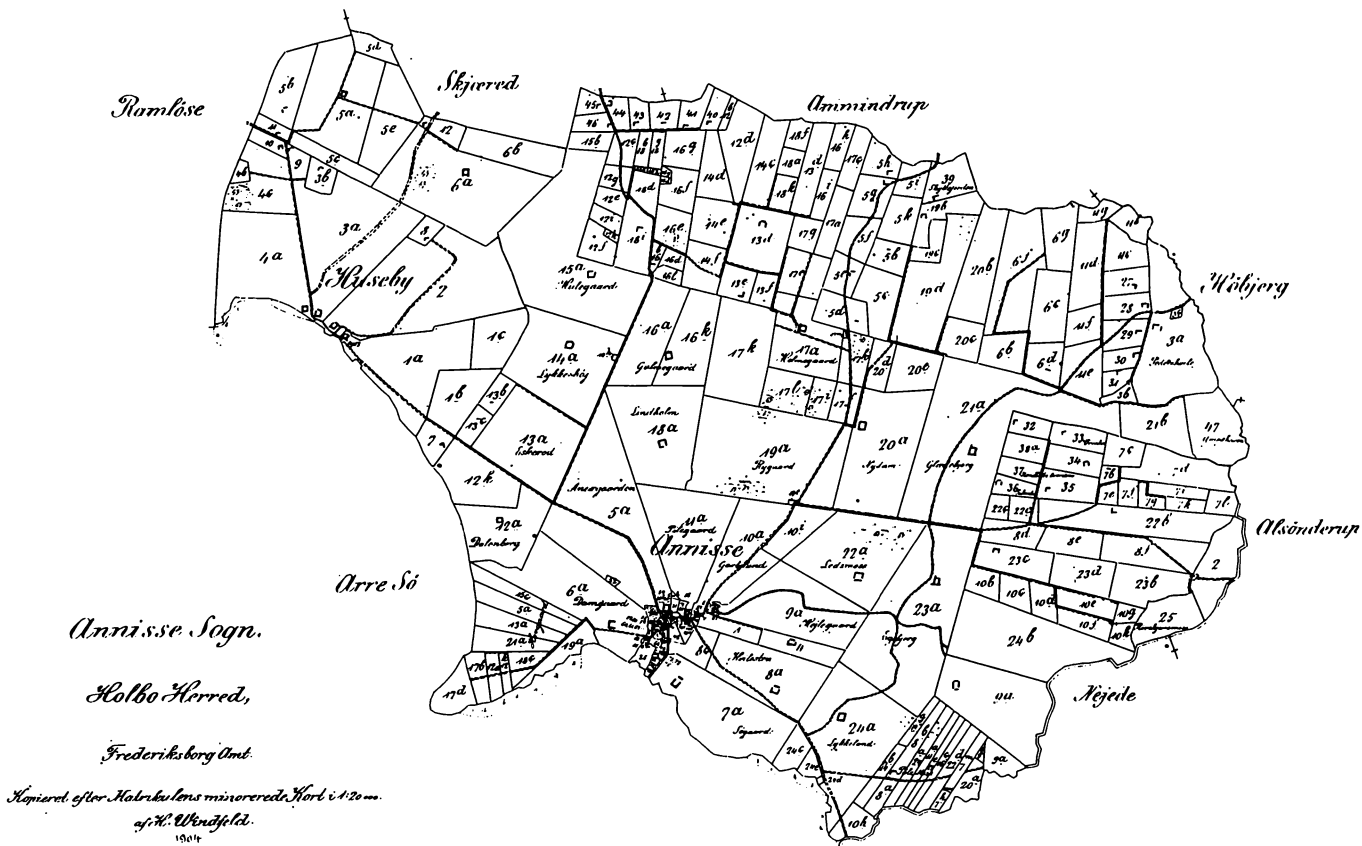
delsen af dette skrift har været foreningens protokoller, som heldigvis alle er bevarede og intakte.

Informationsmængden i protokollerne er imidlertid meget uens op gennem tiderne, hvilket egentlig er meget naturligt – for dels har aktivitetsniveauet i foreningen været meget svingende, og dels har penneføernes lyst til skriftlig beretning velsagtens også været meget varierende. Begge forhold er jo i høj grad afhængig af enkeltpersoners interesser og evner.

Ud over tiårs-beskrivelserne indeholder jubilæumsskriftet erindringsbeskrivelser fra enkeltpersoner samt et register over samtlige personer, der har haft bestyrelsesposter i foreningen, samt et efterskrift af foreningens formand.

Hvad angår erindringsbeskrivelserne er enkelte af disse opstået ved interviews, men bringes i en form, der er søgt lagt så nær den pågældendes personlige fortællestil som muligt. I øvrigt har disse erindringsbeskrivelser vist sig vigtige for opfyldelsen af intentionen om, at jubilæumsskriftet ud over det idrætslige også skulle indeholde en lokalkoloristisk afspejling af det sociale, kulturelle og politiske miljø.

Alle, der på den ene eller anden måde har bidraget til skriftet med erindringer, informationer og billedmateriale takkes hermed. Vi undskylder, hvis enkelte af de mange personer på billederne er forkert navngivet.

Kort over Annisse sogn ved århundredskiftet.

1887-1896

Den 13. marts 1887 stiftedes Annisse Skytteforening som den 38. kreds under Frederiksborg amts Skytteforening. Heraf fremgår, at vi ikke var blandt de første i amtet. I flere af vore nabosogne – blandt andre Ramløse, Helsingø og Alsønderup – var der allerede skytteforeninger.

Skytteforeningerne må nok opfattes som den tids hjemmeværn – og de dukkede da også op overalt i landet som en reaktion på nationens nederlag i 1864. Det var dem, som senere udviklede sig til gymnastik- og idrætsforeninger og derved i virkeligheden var udgangspunktet for store dele af den organiserede »folkeidræt« vi kender i dag.

Visse steder i landet var der skærmydsler og lokale politiske uoverensstemmelser i forbindelse med dannelsen af disse skytteforeninger, idet nogle skytteforeninger var præget af og i nogen grad knyttede til højrepolitiske kræfter, mens andre var knyttede til venstrepolitiske kræfter – det vil sige til bondebevægelsen.

I Vejby dannedes der af den grund således to skytteforeninger. Det fremgår ikke, at Annisse

Skytteforening var præget af nogen politisering, men i en lang årrække rekrutteredes mange af bestyrelsesmedlemmerne og derfor antagelig også de menige medlemmer fra sognets karle på gårdene.

Dette bevirkede blandt andet, at der var en hyppig udskiftning af bestyrelsesmedlemmer, hvor suppleranterne ofte måtte træde til, fordi karlene på gårdene ofte skiftede arbejdssted.

Ved stiftelsen af skytteforeningen var Annisse et typisk dansk landsogn omkring en lille idyllisk landsby med kirke, gadekær, proprietærgård, brugsforening, mølle, smedje, høker, skomager og skrædder. De nye parcelhuskvarterer ved Bakkelandet, Dalenborgvej, Smede- og Bybakken samt Annisse Nord eksisterede naturligvis ikke. Derfor skal man dog ikke tro, at befolkningstallet var meget mindre.

Der boede jo familier i alle landejendommene og disse familier var meget større, end det vi kender til i dag. Hertil kommer alle de medhjælpere, piger og karle, der var ansatte på gårdene.

Når skytterne drog ud af Annisse by og af sted til skydekonkurrencer i de nærliggende sogne, skal man også forestille sig, at vejnettet var anderledes. Den tids transportmiddel var hestevognen, og vejnettet var derfor lagt an på at undgå de værste bakker.

Vejen ud af Annisse mod syd gik således langs Arresøen til sognefogdens hus, tværs over den nuværende landevej og videre ned til vadestedet over Pøleåen tæt ved Nejedø Vesterskov. Derfra videre

Indbydelse.

Undertegnede tillade sig herved at indbyde Egnens Beboere til et Møde hos **Gjæstgiver R. Nielsen i Helsinge** Lørdagen **den 24de ds.**, Eftermiddag Kl. **2**, for at drøfte Spørgsmaalet om en Jernbanelinie fra Hillerød til Frederiksværk over Helsinge.

Hr. Folkethingsmand, Byfoged Holch er indbudt til Mødet.

I Januar 1891.

L. Hammerich, Birkedommer	Anders Jensen, Sognefoged.	N. Hansen, Kjebmand	
Carl Kapel, Sagfører.	Dohm, Postmester.	L. Hansen, Distriktslæge.	
Alle i Helsinge			
S. Petersen, Lærer, Amminstrup	L. Pedersen, Møller, Annisse.	W. Lund, Proprietair, Annissegaard	Ohr. Nielsen, Gaardeier, Højbjerg.
M. F. J. Grønbech, Proprietair, Pibe Mølle.	J. Nielsen, Proprietair, Petershvile.	Carl Kr. Pedersen, Gaardeier, Huseby	Christian Andersen, Parcellist, Ørby
Peder Olsen, Sognefoged, Skjærød.	Peter Jørgensen, Gaardeier, Ramløse.	Lars Hansen, Gaardeier, Laugå	Eduard Nielsen, Kjebmand, Tidsvilde
A. Christensen, Gaardeier, Ørby	Hans Jensen, Sognefoged, Mønge.	Lars Larsen, Gaardeier, Valdby.	Hans Larsen, Gaardeier, Neilinge.
H. P. Nielsen, Sognefoged, Tidsvilde	A. Rose, Kjebmand, Valdby.		

mod syd langs skovbrynet og ud til gårdene ved Nejede.

De første år havde skytterne i Annisse skydebane på Jens Andersens mark op mod en bakke som var 50 alen høj. Men allerede i 1891 rykkede man ud på en ny 300 alen lang bane på møller Lars Pedersens englod på Hougården, hvor man havde opført et 12 fod langt skydehus. I 1895 ændredes denne bane til 200 meter.

I øvrigt var skytteforeningen ikke blot for mænd, for allerede i 1891 vedtoges det, at damer kunne være medlem formedelst et årskontingent på 50 øre.

For arrangørerne af 100 års jubilæumsfesten kan det måske være af interesse at vide, hvorledes man den gang arrangerede fester.

Hvert år i juni holdtes en folkefest på en mark op til Annisse. Men forud gik altid en bortakkordering af stadepladser. De interesserede mødtes med bestyrelsen en søndag formiddag – som regel i maj – og så bortauktioneredes de enkelte stadepladser til den højstbydende og de enkelte arbejdsopgaver til de lavestbydende.

Eksempel fra 1891:

- A. Sørensen, Helsing, giver for stadeplads til »Kraftprøve« ... 4 kr. og for »Kastegyngen« ... 4 kr.
- J. Andersen, Ramløse, giver for plads til »Keglebane« ... 7 ½ kr. og for »Fugleskydning« ... 4 kr.

- E. Rasmussen fra Annisse giver for plads til »Kagetelt« ... 4 kr..
- H. Pedersen fra Annisse giver for plads til »Chokoladetelt« ... 1 kr.
- Gæstgiver B. Nielsen, Helsing, giver for beværtning ... 30 kr.

Det var indtægterne. Hertil kom naturligvis entré og tombola, men udgifter var der også:

- Blikkenslager Knudsen, Helsing, for at ophænge 200 kulørte og 12 store lamper ... 25 kr.
- Hans Pedersen, Annisse, får lov at sætte hegn om dansegulvet, opføre talerstol, musiktribune og æresport og nedtage samme ... 11 kr.
- Snedker S. Pedersen, Alsønderup, for at hænge sejl over dansegulvet og nedtage samme ... 9 kr.
- Snedker K. Jensen, Skærød, for at nedlægge dansegulv og optage samme ... 9 kr.
- Leje af dansegulv ... 20 kr.

Udover skydning og fester synes foreningen også i enkelte tilfælde at fungere som en lånekasse, der kunne hjælpe betrængte medlemmer med et lån mod betaling af 3 ½ % i rente p.a.

Det kunne måske være en idé til efterligning!

Brugsforeningen i Annisse ved århundredskiftet.

1897-1906

1897 var netop det næste skelsættende år såvel i Annisse sogns som i foreningens historie, idet sognets beboere med støtte fra blandt andet skytteforeningen det år opførte det første forsamlingshus. Det kom naturligvis til at betyde meget for foreningen, at man nu havde et sted at holde sine indendørs aktiviteter.

Tidligere havde man holdt for eksempel generalforsamling enten hos private eller i Annisse gamle skole – og ballerne i det fri på skydebanen eller på en privat mark tæt ved Annisse by. Der havde dog også været afholdt nogle enkelte indendørs baller, arrangeret hos private og formentlig i en lade.

Dette første forsamlingshus lå centralt i sognet, idet det lå på Helsingevejen ud for Rørrosevejs udmunding. Bygningen eksisterer ikke mere. 38. kreds havde skænket 300 kr. til opførelsen, og det viste sig hurtigt at være en god investering, idet kun ét af de mange arrangementer i denne tiårsperiode kom til at give underskud.

Om det var disse forbedrede forhold, der var anledning til en mere stabil bestyrelsesperiode, vides

ikke, men i alt fald blev det nu mere almindeligt at lade sig genvælge. Der var således kun i alt 5 forskellige personer som formænd i dette tiår mod 10 forskellige det første tiår.

Ud over den traditionelle skytte- og folkefest ved den store årlige kapskydning om sommeren, blev det nu tradition med et julebal samt en offentlig præmiemaskerade til fastelavn. Denne maskerade begyndte normalt kl. 5 sidst, på eftermiddagen og kl. 9 faldt så maskerne efter at den smukkeste dame og den mest fantasirige herre var kåret.

Deltagelsen i maskeraden kostede 75 øre for herrerne og 40 øre for damerne. De voksne tilskuere betalte 25 øre – børnene 15 øre. Efter maskeraden var der naturligvis bal, hvortil man betalte særskilt entré: 1 kr. for herrer – 50 øre for damer.

Den første maskerade – søndag den 13. februar 1898 – gav alt i alt 30 kr. i overskud, som deltes mellem foreningen og »huset«, idet foreningen ikke betalte leje ved sådanne arrangementer. Dette dele-princip blev således indført meget tidligt, men var ikke altid på fifty-fifty-basis. Reglerne varierede også den gang – omend måske ikke så hyppigt som i dag.

En tilsyneladende nøglefigur ved den slags lokale festarrangementer i disse år var en skomager Hans P. Larsen, Annisse, som åbenbart ofte tog sig af billetsalg, arrangement, opvartning og musik. Selve beværtningen blev stadig akkorderet med gæstgiver

Gadekæret i Annisse først i dette århundrede. Midt i billedet ses brugsens gavl.

Hansen fra Helsinge kro, der jo havde udskænkingsbevilling.

Nu, hvor dilettantforestillingerne er kommet i gang igen i Annisse, er det måske værd at vide, at den første dilettantforestilling arrangeredes af skytteforeningen og forestillingen spillede 3., 5. og 7. februar 1904. Man stillede en scene op allerede 10. januar og begyndte så først herefter at lære de forskellige roller.

Den gang var der tilhørende underlægningsmusik af ikke mindre end 3 musikere de første 2 aftener, mens der var 4 musikere om søndagen, den sidste aften. Dette første store dilettantarrangement med efterfølgende bal om søndagen gav i alt 87 kr. i overskud, hvilket var et stort beløb dengang. Når man tænker på den tids arrangementer i forsamlingshuset, skal man huske, at der ikke var elektrisk lys og oliefyr. Belysningen var petroleumslamper, og opvarmningen kom fra en kakkelovn.

Opførelsen af forsamlingshuset betød også, at der nu kom gang i gymnastikken. Allerede den første vinter 1897/98 var der et karlehold 2 gange ugentlig og et drengehold 1 gang ugentlig. Det var den »gamle danske gymnastik«, man dyrkede. Det vil sige kropsøvelser uden redskaber, og den 13. marts 1898 gav man den første offentlige gymnastikopvisning for sognets beboere. – Naturligvis med efterfølgende bal.

Man deltog dog endnu ikke i amtsgymnastikstævner i denne periode.

Den »nye danske gymnastik« med redskaber begyndte så småt at trænge sig på – således købte man allerede i 1898 en springhest til drengene. Men gymnastikken ebbede alligevel ud i de sidste år af denne periode på trods af beslutninger om, dels at bekoste op til 25 kr. til kortvarig kursusuddannelse af instruktør i »ny dansk gymnastik« og dels at indkøbe de fornødne redskaber.

Der var imidlertid ingen, der meldte sig, og der blev ikke indkøbt redskaber.

Derimod fortsatte skytterne deres aktiviteter blandt andet med den årlige kappestrid om at vinde den traditionelle førstepremie – en ny riffel – hvortil vinderen dog måtte yde et mindre tilskud. I 1906 til eksempel 25 kr.

Skydebanen udvidedes i 1898 til 250 meter, og skydehuset blev repareret og flyttet. I 1903 påbegyndte man forsøg med sigtning, ladning og skydning med en ny type ammunition, nemlig salonkugler og i 1905 forandredes skydevolden, således at der kunne bruges trækskiver.

Med lærer Ole Møller bagerst er lærere og elever fra Annisse skole samlet. Billedet er formentlig fra 1917.

1907-1916

I 1907 besluttede bestyrelsen at gøre en ekstra indsats for at få gang i gymnastikken igen – ja, man ville endog betale et honorar på 20 kr. til en evt. gymnastikleder. En nyankommen lærer Madsen tilbød sig, og da han ovenikøbet var interesseret i den »ny danske gymnastik«, anskaffede man ribber og plint. Tilslutningen var stor, og man forsøgte at låne en springbuk og en madras hos amtsforeningen.

Om det lykkedes vides ikke – men man investerede i hvert fald ikke yderligere – og godt det samme, for allerede i vinteren 1910-1911 måtte man lukke gymnastikafdelingen igen på grund af manglende tilslutning. Og der blev ikke dyrket gymnastik mere i dette tiår.

Hovedaktiviteten var således stadig skydning med såvel 8 mm riffel som med salonriffel. I 1912 afholdtes amtsskydningen på Annisses skydebane – det var i øvrigt samme år, at årets vindende skytte, Peter Jacobsen, generøst afslog at tage imod den traditionelle præmie, en ny riffel, på den betingelse, at skydevoldene skulle sættes i stand for nogle af pengene.

I 1913 indførtes der landet over nye skyderegeler i alle skytteforeninger – og måske var det manglende fortrolighed med de nye regler, der var skyld i det uheld, der skete på Annisse skydebane søndag den 15. juni 1913.

Markøren, Jørgen Christiansen, blev i alt fald ramt af et skud og indlagt på Hillerød Amtssygehus. Foreningen tilbød at betale 1 kr. om dagen til konen, så længe manden var uarbejdsdygtig – men pengene skulle betales tilbage, når den forventede understøttelse fra De danske Skytteforeningers Hjælpefond blev udbetalt. Dette tilbud ville Jørgen Christiansen ikke tage imod, idet han mente sig berettiget til 100 kr. i erstatning for svie og smerte som hjælp under sygehusopholdet.

Allerede den 3. juli vedtog man på en ekstraordinær generalforsamling at optage et lån på 100 kr. og betale beløbet til Jørgen Christiansen. De 100 kr. blev året efter omfinansieret dels ved udstedelse af 8 stk. 10 kr. aktier, som blev købet af 7 af foreningens mere holdne medlemmer, og dels ved to gavebidrag à 10 kr. Aktierne blev de følgende år udtrukket til indfrielse med én om året.

I øvrigt er det i dette tiår, at fodboldspillet første gang omtales i foreningens protokol: I juni 1908 vedtoges det at betale Annisse Fodboldklub 5 kroner for at kæmpe mod »Ramløserne« ved folkefesten den 12. juli. Senere i dette tiår, nemlig den 13. maj 1912 nævnes det, at boldklubben i Annisse har skænket

skytteforeningen 35 kr., men ikke hvorfor? Der synes således at være tale om ikke alene en selvstændig klub uden for skytteforeningens regi, men også om en økonomisk velfunderet klub.

Desværre findes der ingen efterladenskaber efter denne klub i form af regnskabsbog, protokol eller lignende – men i nogle personerindringer i dette jubilæumsskrift omtales disse tidlige fodboldaktiviteter.

Med hensyn til foreningens forlystelsesaktiviteter, som jo betød meget for sognets sociale trivsel – radioen var knapt nok opfundet endnu – ja, så fortsatte den årlige maskerade indtil 1914, hvor den aflystes.

Travløb arrangeredes for anden gang ved folkefesten i 1907. Den senere så kendte isenkræmmer Carl Godtfredsen fra Helsingø optrådte for første gang som »underholder« i Annisse ved efterårsfesten i oktober 1909, og samme år blev det indskærpet for foreningen, at man kun måtte holde 2 offentlige

Gymnastik anno 1908. – Øverst fra venstre: Johanne Larsen (Louises søster), Louise Larsen (Marius Carlsen), Anna Jensen (Chr. M. Jensen), Boline Pedersen (Louis Nielsens gård), Johanne Gudmandsen (skomager), Hedvig (L. P. sognefoged) og Kristine Larsen. – I midten: Signe Jørgensen (Frederik Jørgensen), Madsen (lærervikar) og Kathinka Pedersen (Ledmose). – Nederst fra venstre: Kristine Jørgensen (Hans Jensen), Johanne Jørgensen (Egholm), Alvilda Hansen (tømrer Anton Hansen) og Maren Christiansen (Aksel Hougårds søster).

baller om året. Baller herudover skulle kun være for medlemmer. – Opvisning i folkedans af unge og børn arrangeredes første gang den 15. marts 1914.

Udbruddet af første verdenskrig i 1914 mærkedes naturligvis også i Annisse. Således besluttede man efter efterårsballet i oktober foreløbig ikke at afholde flere forlystelser. I lighed med andre skytteforeninger i amtet havde Annisse fået en opfordring til at skaffe frivillige skytter til et af amtet oprettet forsvarskorps.

Unge skytter, som endnu ikke havde aftjent værnepligt, ville blive stillet lige med hærens uddannede soldater gennem dette særlige frivillige korps. »Krigsbestyrelsen forventede«, som det hed, »at de mange penge, der hvert år var blevet givet fra staten til hjælp i foreningerne, nu bedst kunne indløses ved at vise forsvarsvilje«.

Der var imidlertid ingen tilslutning til dette frivillige korps fra 38. kreds i Annisse. Dels på grund af mangel på unge skytter, og dels fordi de fleste ældre skytter allerede havde en eller anden forsvarstjeneste.

Derimod genoptoges forlystelserne så småt i løbet af 1915 i form af bal efter skydekurrencerne. I 1916 genoptoges maskeraden og ved årets udgang besluttedes det straks i det nye år at genoplive offentlig dilettantforestilling med bal, hvis tilladelse kunne fås fra birkedommeren – men det kunne den øjensynlig ikke.

Unge folkedansere fra 1913-1914. Rækkefølgen formentlig som følger. – Øverst fra venstre: Karen Madsen, ?, Lisbet (sadelmager), Edvard (skomager), Ida (Ole Nielsen), Lille Peter, Lilly Hansen, Jens Christiansen (Far Jørgen), Kristine (Kettys søster) og ?. – I midten: ?, Niels Larsen, Helga (Ole Nielsen), spillemand, Niels Peter (bror til Carl Nielsen), Johanne Larsen, Martin, Emmy (sognefoged), Gunner. – Nederst fra venstre: Kristine Søborg, Thora Sommer, Troels Larsen, Martins broder (Laugø) og Holger Nielsen.

1917-1926

Heller ikke i dette tiår fik man genoplivet dilettantforestillingerne. Et forsøg i februar 1920 måtte opgives på grund af den spanske syge. Anderledes gik det med den traditionelle præmiemaskerade i januar eller februar. Den blev holdt hvert år, men enkelte gange dog udsat på grund af enten den spanske syge eller mund- og klovsyge.

Med hensyn til forlystelserne var der mange foreningsballer i dette tiår. Den store årlige skytte- og folkefest kom i 1921 også ind i faste rammer som en fælles fest med forsamlingshuset, men ikke uden et ordentligt sværdslag om deleprincippet for overskud.

Fra det af »huset« foreslåede 1/4 til 38. kreds endte den åbenbare psykologiske krig efter et par år med en ligelig deling.

I øvrigt blev travløb og keglridning nye faste ingredienser ved disse sommerfester. I 1925 afholdt man endvidere distanceløb og cykelløb ved sommerfesten.

Der synes at være kommet et nyt indslag i det lokale kulturliv i 1921 og 1922, idet skytteforeningen

i disse år arrangerede andespil og fælles kaffebord efter foredrag eller oplæsning. Et sådant arrangement kunne give 25 kr. i overskud.

Genforeningen med Sønderjylland i 1920 blev naturligvis også fejret på behørig vis i Annisse, hvor 38. kreds gik sammen med »huset« og de 3 lokale vælgerforeninger om en storstilet genforeningsfest. Skydningen gik generelt trent i disse år. Således blev det i flere år beskrevet ved generalforsamlingens årsberetning. I de første fem år blev der end ikke udsat den traditionelle riffel som årets skydepræmie. Hertil kom, at man i 1921 var lige ved at miste skydebanen, idet ejeren af Møllergården, på hvis englod den lå, forlangte skydevold og skydehus fjernet med kort varsel. Begrundelsen herfor kendes ikke, men tilsyneladende blev uoverensstemmelsen bilagt – i hvert fald beholdt man skydebanen, hvor den var.

Gik det mindre godt med skydningen, kom der til gengæld liv i gymnastikken igen – ja, så meget, at foreningen ikke længere blot kaldte sig en skytteforening, men i lighed med amtsforeningen nu blev en skytte- og gymnastikforening.

I vinteren 1917/18 havde man den første gymnastiksæson siden 1911 og allerede i 1920 havde man hele 5 hold bestående af 17 piger, 18 karle, 14 småpiger, 23 drenge og 12 gifte mænd.

Der var gymnastikopvisning hvert forår i dette tiår, og i 1923 vandt man for første gang ved en

afdelingsopvisning (flere kredse) den af afdelingen udsatte vandrepokal. Man fik amtsinstruktører ud til Annisse i vinteren 1922, men den, der trak det store læs som gymnastiklærer i disse år var den senere foreningsformand, Thorvald Sommer.

Foreningen var da heldigvis i stand til at betale ham 50 kr. i gratiale for en sæson. Lejen for forsamlingshuset inklusiv petroleum var 40 kr. pr. sæson med ret til 3 lukkede medlemsballer.

I sæsonen 1922/23 fik foreningen sin første kvindelige gymnastikleder, Helga Jensen, som efter opfordring havde været på et instruktørkursus betalt af foreningen.

Motionsholdet fra 1917. – For oven til venstre: Lars Jensen (uddeler i Annisse Brugs), Kristoffer Larsen (tømrerværkstedet på Holmevej), Henrik Sommer, Lars Jørgensen (Palmegård), Ove Olsen (uddeler i Annisse Brugs), Jens Jensen (Egebjerg) og Christoffer Svendsen (tømrer i Annisse). – For neden til venstre: Anders Peter Christiansen (Overdrevet), Hans Hansen (Skovgård), Karl Nielsen (Annisse Møllergård), Bernhard Hansen (Nyholm), Rasmus Rasmussen (bestyrer på Aulholm), Kristoffer Jensen (Hvilebæk) og Rigmor (Kristoffer Jensens datter).

I slutningen af dette tiår begyndte tilslutningen til gymnastik dog at svigte, men heldigvis ikke så drastisk, at aktiviteten holdt op. Muligvis hang denne svigtende tilslutning sammen med, at kræfterne i sognet blev koncentreret om at opføre et helt nyt forsamlingshus.

Allerede i 1920 havde man loddet stemningen blandt sognets beboere om en omforandring af forsamlingshuset, men den var åbenbart snarere for et nyt. Uvist af hvilken grund gik man først i 1925 igang med indsamlingslister til støtte for et nyt forsamlingshus, som så til gengæld stod færdigt i sommeren 1926 på en grund lige uden for Annisse by, hvor det ligger den dag i dag.

Huset blev indviet ved en fælles fest den 1. august, som gav det hidtil største overskud ved nogen fest – 250 kr. Samme år anskaffede »huset« sit første klaver.

Den tredje sportsaktivitet – fodbold – hører vi intet om i foreningens protokol fra denne tiårs-periode, men det er usandsynligt, at Annisses karle ikke stadig spillede fodbold i den selvstændige, men måske nok løst organiserede boldklub.

En vigtig begivenhed i foreningens historie udspillede den 28. maj 1922, hvor foreningen i anledning af sin 35-årige eksistens indviede en ny fane – foreningens anden fane, som eksisterer endnu, men om denne faneindvielse henvises til afsnittet: »Foreningsfanens historie«.

Fra 1923: Øverst til venstre: Kristoffer Jensen, Otto Pedersen, Marius Jensen, Johannes Hansen, Otto Petersen, Alfred Jørgensen, ?, Niels Pedersen, Marius Nielsen, Knud Falster, Karl Jørgensen og Aage Nielsen. – Næste række: Marius Jensen, Hans Jørgensen, Emil Christiansen, Jens Madsen Olsen, Thorvald Sommer, Hans Prynck, Anders Larsen, Jens Christiansen, ? Karl Christoffer Jensen og Peter Christiansen. – Næste række: Aksel Larsen, Marius Hansen, Carl Olsen, Hans Hansen, Carl Larsen, Aage Larsen, Henry Jensen, Alf Larsen, Arnold Jacobsen, Harald Nielsen, Hans Christiansen, Anders Christiansen og Harald Christiansen. – Nederste række: Anton Hansen, Anders Nielsen, Ejner Olsen, Poul Henriksen, Aage Nielsen, Marius Jørgensen, Aksel Petersen og Robert Svendsen.

1927-1936

De første par år i dette tiår var meget stille. Gymnastikken var i gang om vinteren, og skytterne skød om søndagen i maj-juni og august-september, men kun på hjemmebane. Alle invitationer afsloges. Formentlig på grund af de pengeknappe tider. Sommerfesten blev ikke afholdt, kun den traditionelle præmiemaskerade i januar, gymnastikopvisningen i marts eller april og efterårets afsluttende præmieskydning – alle 3 arrangementer naturligvis med afsluttende bal.

Men i 1929 og fremover kom der gradvis mere gang i aktiviteterne. For eksempel genoptoges den fælles sommerfest – inklusive travløb – med forsamlingshuset, ligesom man i 1930 startede en ny tradition op med andespil efterfulgt af fælles kaffebord og dans én gang om året, som regel sidst i oktober eller først i november.

Folkedans om vinteren, som man allerede havde haft i Helsingør i nogle år, lykkedes det også at få i gang i 1930, men kun for et par år.

En ny årlig begivenhed fra 1932 blev salonskydningen i forsamlingshuset nytårsdag for såvel herrer

som damer, med stor pakkefest og bal om aftenen. I det hele taget dukkede der nu flere nye underholdningsideer op. Eksempler på sådanne var: Aftenunderholdning med tryllekunstner, kaffebord og bal i 1936. Gratis harmonikakoncert, kaffebord og bal i både 1934 og 1935 samt flyvestævne på H. P. Petersens mark med efterfølgende bal i 1935.

Sportsligt var det tydeligt, at foreningen i disse år blev andet end en skytteforening. Antallet af aktive skytter svandt ind til en 6-7 stykker, hvorimod gymnasterne lå stabilt på i alt 60 til 75 aktive karle, piger, drenge og småpiger. Hertil kom, at såvel fodbold som håndbold nu blev etableret som idrætsgrene i foreningen.

I 1929 begyndte man således at »øve fodbold«, men først i sommeren 1932 blev der formelt oprettet en fodboldafdeling, og alle spillere skulle indmeldes heri og betale 50 øre i månedlig kontingent i spillemånederne. Det første fodboldstævne i foreningen arrangeredes søndag den 20. oktober kl. 13 og der var – naturligvis bal bagefter. Entreen til stævnet var i øvrigt 25 øre.

Foreningens første fodboldudvalg bestod af Arnold Jacobsen (formand) samt Robert Svendsen og Karl Larsen, og man deltog i de følgende år med et herrehold tilmeldt til turneringen i 5. hovedkreds under Frederiksborg Amts Skytte- og Gymnastikforeninger.

Banen lå – jævnfør omtalen i nogle af erindringer-

ne (bl. a. Knud Hald Pedersen) – et eller andet sted på Hovgårdsengene, og i 1933 betalte man til ejeren et lejebeløb på 50 kr. for ét år.

1933 blev startåret for sommer-damehåndbold og dette, at der nu ikke alene var gymnastikpiger, men også håndbolddamer i foreningen resulterede i en skelsættende begivenhed. Ved generalforsamlingen i 1935 vedtoges det, at

»... enhver ugift kvinde kunne blive medlem med fulde rettigheder ...«

samt at bestyrelsen fra og med 1936 skulle udvides med to kvindelige medlemmer til i alt 9.

De to første kvindelige bestyrelsesmedlemmer var, som det fremgår af listen andet steds, Elisabeth Jensen og Anna Jensen, som man af ovenstående derfor må slutte var ugifte frøkener.

Etableringen af de to nye aktiviteter, fodbold og håndbold, medførte i øvrigt, at der hvert år enten sidst i august eller først i september arrangeredes

idrætsstævne med inviterede hold fra naboforeningerne og med efterfølgende bal. Man blev også inviteret til stævner udenbys og vandt åbenbart tidligt nogle pokaler, for allerede i november 1933 fik 38. kreds efter ansøgning til forsamlingshuset tilladelse til ophængning af et pokalskab i huset.

Apropos ansøgning så var 1934 året, hvor man for første gang rettede henvendelse til kommunen (Ramløse-Annisse) om tilskud – nemlig til opførelse af et omklædningsrum ude ved fodboldbanen.

Ved generalforsamlingen 1. marts 1935 meddeltes det, at kommunen havde svaret positivt, og at man kunne hæve 75 kr. af kommunekassen, når arbejdet var udført. Uvist af hvilken grund gik man imidlertid ikke i gang med arbejdet før i juli 1937 – men derom senere.

Fra gymnastikopvisningen i 1930-31 – Øverst fra venstre: Olaf Christiansen, Sigurd Michaelsen, Hans Larsen (Højbjerg), Marius Jørgensen, Rosa Kiesmeier (H. P. Pedersen), Svend Jørgensen, Kristoffer Christiansen, Thorvald Sommer, Henning Pedersen (Ryager), Albert Carlsen, Aage Nielsen og Ejner Christiansen. – Bodil Jørgensen, Rigmor Jensen, Anna Jensen, Mary Olsen, Ingrid Jørgensen, Inger Hansen, Kristine Christiansen, Anna Jørgensen, Jenny Petersen, Helga Christiansen og Rita Jensen.

Folkedansere fra 1929-30 med et flot scenetæppe i baggrunden.

1937-1946

Dette tiår fik en flot optakt med afholdelse af idrætsforeningens 50 års jubilæumsfest. Ganske vist ikke på selve fødselsdagen, men den 23. maj. Menuen ved festmiddagen i forsamlingshuset var:

Førret – Steg – Is med 1 glas Madeira
samt 1 bajer
Pris pr. kuvert: 3,50 kr.

Serveringen udførtes af 8 af sognets piger under ledelse af en lejet tjener.

En anden vigtig begivenhed i jubilæumsåret var opførelsen af omklædningshuset på idrætsbanen ved Hougården. Bygmester var den senere så berømte lokale skribent, vejmand Knud Hald Pedersen, og entreprisesummen var 225 kr. Huset var et træhus på 5 × 8 m, og det indeholdt 2 omklædningsrum.

Dette omklædningshus betød naturligvis meget for fodbold- og håndboldaktiviteterne, som var i en meget god udvikling i disse år før krigen. Således tilmeldtes i 1939 for første gang et herrehold i SBUs turnering i B-rækken.

Krigens udbrud medførte åbenbart en svigtende

interesse for boldspil, og det blev herefter vanskeligere at samle spillere til de to sportsgrene. I 1943 måtte man helt indstille såvel fodbold som håndbold. Medvirkende årsag hertil synes også at være savnet af en rigtig boldbane. I 1941 ansøgte man kommunen om en ny sportsplads, men der skulle gå 5 år før ønsket blev opfyldt.

Det var ikke kun fodbold- og håndboldaktiviteterne, der gradvis ebbede ud i dette tiår. Det samme skete for vinterens gymnastikaktiviteter i forsamlingshuset, hvor den sidste sæson med aktiviteter var 1941-1942. Til gengæld kom der gang i en ny indendørs vinteraktivitet: badminton. Den første sæson var vinteren 1941-1942, hvor 24 spillere dyrkede denne sport i Annisse Forsamlingshus.

Med hensyn til skydning var antallet af aktive skytter allerede svundet kraftigt ind ved udgangen af forrige årti. Op til krigens udbrud var der af og til stadig lidt aktivitet på den udendørs skydebane, men skydestævner og præmieskydning blev efterhånden sjældne. Skydebanen lå – blandt andet ifølge Arne Christensens erindringer – ude ved Møllergården øst for Annisse by. Den var blevet flyttet hertil fra Møllergårdens englod ved Hougården.

Var den udendørs 8 mm riffelskydning således i aftagende, steg interessen for indendørs salonskydning, og fra vinteren 1939-1940 var der salonskydning én gang ugentlig på en 15 m bane i Annisse forsamlingshus.

Fodbold på Hougårdsengen 1944-45: – Øverst fra venstre: Marius Jensen, Albert Hansen, Poul Jacobsen, Louis Nielsen, Chr. M. Jensen, lærer Hartvig Møller, gæst fra Jylland, Niels Nielsen (Lisenlund), Knud Nielsen. – Næste række: Axel Larsen, Ejner Mikkelsen, Marius Jørgensen, ?, Robert Svendsen, Oluf Sørensen, Axel Christiansen, Knud Hald Pedersen. – Nederste række fra venstre: Karen (Knud Nielsens datter), Hans Jørgen (mekaniker), forfatteren Arne Meldgaard, Poul Sejr (smed), og Christoffer Svendsen.

I 1941 påtænkte man at starte udendørs salonskydning over en 50 m bane, men inden det blev realiseret blev alle skytteforeningers rifler inddraget i 1942. I stedet købte foreningen et luftgevær, og med det fortsatte skydningen på 15 m bane i forsamlingshuset i vinterhalvårene 42-43 frem til 45-46.

Foråret 1946 fik man riflerne tilbage til foreningerne, og man besluttede sig derfor til at retablere skydebanen med volde og ny markørdækning samt at flytte skydehuset. Det blev dog aldrig gennemført.

Ejendommeligt er det imidlertid at se, at selv om det gik ned ad bakke i dette tiår med skyde- og idrætsaktiviteterne, så synes dette ikke at være tilfældet med forlystelsesaktiviteterne – næsten tværtimod.

Godt nok ophørte den traditionelle nytårsmaskerade i 1939, efter at den med kun få aflysninger havde været holdt hvert år i januar siden 1898, men til gengæld havde man jo i 1936 startet en ny tradition omkring fastelavn med fastelavnsridning og tøndeslagning (se Arne Christensens erindringer), og dette fortsatte årtiet ud med undtagelse af 1945.

Ligeledes fortsatte det årlige andespil i november, den årlige juletræsfest med bal 3. juledag, samt en lang række andre arrangementer med bal. Så selv om antallet af aktive medlemmer svandt ind – i 1944 således til kun 14 – oplevede man det glædelige og paradoksale, at foreningens formue faktisk øgedes, således at den ved generalforsamlingen i februar

Håndboldhold i 1930'erne: Fra venstre, øverst: Eva Clausen (smedens), Grete Larsen (ægsamlerens), Jenny Jørgensen og Kristine Rasmussen (Petak). – Nederst: Inger Carlsen, Anna Jensen og Elisabeth Jensen.

1946 androg den ikke helt ubetydelige sum af 539,12 kr.

På det kulturelle område er det i øvrigt værd at bemærke, at der i flere perioder i dette tiår blev dyrket folkedans, men ikke uafbrudt gennem hele tiåret.

Dilettantforestillinger synes ikke at have været afholdt dette tiår før i marts 1946, hvor det endelig lykkedes at få det op at stå. Der havde været gjort enkelte forsøg tidligere, blandt andet i marts 1941, hvor man forsøgte at få Græsted-dilettanterne til

Fodboldhold i 1930'erne: Øverst fra venstre: Hans Jørgensen, Karl Larsen, Hans Peter (Karl) Andersen, Hans Skov og Sigurd Michaelsen. – Mellemste række: Henrik Sørensen (kommis), Knud Nielsen og Ove Persson. – Nederst: Ejvind Larsen, Jens Andersen (Apperup) og Gerhard Clausen (smed ved møllen).

Annisse med en forestilling, men man kunne ikke blive enige om økonomien.

I februar 1943 er der muligvis blevet opført en komedie med titlen »Jeg er Dansker« – antagelig en satirisk komedie med relation til besættelsen, og formodentlig spillet af en rejsende teatergruppe. I hvert fald enedes idrætsforeningens bestyrelse i januar 1943 om at ville afholde et sådant arrangement, hvilket er det eneste tegn på en stillingtagen til besættelsesproblematikken i foreringsprotokollen fra denne periode.

38. KREDS, ANNISSE-

afholder Torsdag den 6. Marts Foredrag paa Helsing Centralkro.

Som Taler kommer, til Stede Rigstræneren Sophus Nielsen, der foreviser forskellige Instruktionsfilm samt en Film, der blev optaget ved Landskampen Sverige-Danmark i Oktober 1940.

Efter Foredraget bliver der fælles Kaffebord.

Se Annoncen.

Rigstræneren

Sophus Nielsen

holder Foredrag med Instruktionsfilm samt Filmen fra Landskampen Sverige-Danmark i København Okt. 1940, paa Helsing Centralkro Torsdag den 6. Marts Kl. 8. Fælles Kaffebord.

Medlemmer af S. B. U. har Adgang.

38. Kreds, Annisse.

1947-1956

I 1946 havde Ramløse-Annise sogneråd imødekommet en anmodning fra 38. kreds om anlæg af en rigtig håndbold- og fodboldbane på arealerne op til skolen i Gl. Annise by og den 13. juli 1947 blev banerne indviet ved et idrætsstævne med efterfølgende fest.

Hermed indledtes vel nok i virkeligheden idrætsforeningens moderne historie – selv om man de første år ingen omklædningsfaciliteter havde. Der skulle gå yderligere seks år før det første lille hus med to små omklædningsrum med bruser og toiletter blev bygget i 1953 som en tilbygning til forskolens vaske- og toiletbygning.

I den mellemliggende periode benyttede man bl. a. laden ved den gamle skole eller forsamlingshuset til omklædningsrum, når vejret var for dårligt.

Hvorfor man ikke flyttede omklædningshuset, som man havde bygget i træ i 1937 ude på Hovgårdsbanen, kan undre, når man af protokollen kan se, at det i 1947 kunne sælges for 200 kr.

Idrætsanlægget, som siden hen også blev suppleret med en springgrav, blev naturligvis også benyttet af skolen – men det var idrætsforeningen som

vedligeholdt og passede banerne – mod et årligt tilskud fra kommunen på 500 kr. Hertil kom tilskud til køb af kridtmaskine og slåmaskine.

Disse nye baneforhold medførte, at fodbold og sommerhåndbold nu kom igang igen for alvor. En overgang i dette tiår var man således oppe på hele 5 tilmeldte håndboldhold til FASG&Is sommerturnering.

Fodbolden var i hele perioden repræsenteret med et B-hold i SBU's turnering, og dette hold præsterede i 1953 at blive amtsmester i FASG&Is turnering. Hertil kom et drengehold, som blev startet i 1949. Dette hold blev senere – 1951 – juniorkredsmester og nåede semifinalen om sjællandsmesterskabet. Nogle af disse drenge spiller endnu fodbold om sommeren i Annise – men nu på veteranholdet.

Udover deltagelse i hovedorganisationernes turneringer, deltog man i foreningsstævner. Og det blev også hurtigt et fast indslag i sportsaktiviteterne i Annise med to årlige idrætsstævner. Et i maj og et i august eller september måned med fodboldkampe, håndboldkampe, tombola, skydetelt, amerikansk lotteri og så videre. Afsluttende med bal om aftenen i forsamlingshuset. Og der synes generelt at være tjent gode penge ved disse arrangementer.

Om vinteren spillede man fortsat badminton og dyrkede gymnastik i forsamlingshuset. Badminton blev dog kun spillet af voksne, idet man kun havde »huset« en dag om ugen til denne sport. Gymnastik-

interessen var dog noget svingende i dette tiår. Og det var ikke alle år, at der var voksenhold.

Salonskydningen, som var blevet ret populært under krigen, fortsatte i forsamlingshuset i vintermånederne – som regel søndag formiddage, selvom det kneb med at få patroner de første år efter krigen. Den rigtige udendørs baneskydning med 8 mm riffel kom derimod aldrig rigtig igang efter krigen. Man vedtog ganske vist år efter år på generalforsamlingen og ved bestyrelsesmøder at istandsætte skydebanen – og nyanlægge skydevold med mere – men det blev aldrig ført ud i livet. Der synes ikke at have været nok interesserede skytter, og de få, der var, der deltog i de første år i nogle enkelte præmie- og kapskydninger hos naboforeningerne, men efterhånden synes denne aktivitet helt at være holdt op.

Af hensyn til den indendørs skydning fortsatte man dog med i dette årti ud at konstituere en skydeudvalgsformand i bestyrelsen. I øvrigt var epoken fra 1936 med ni medlemmer i bestyrelsen, heraf 2 damer, sluttet allerede i 1942, hvor man igen

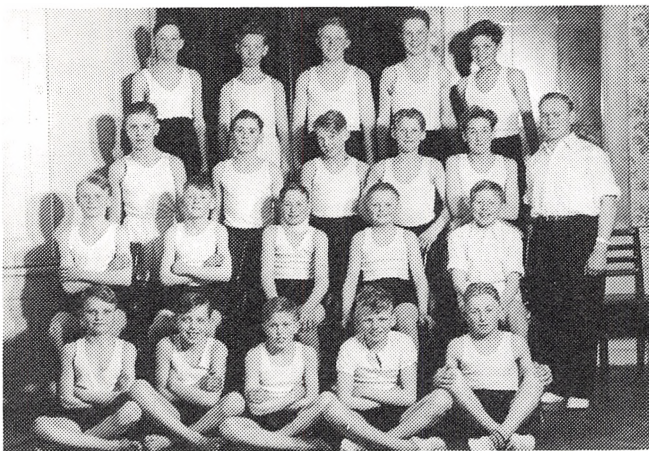
Hostrups »Eventyr på fodrejsen« opførtes i 1947 i Annisse Forsamlingshus. Blandt skuespillerne ses bagerst fra venstre Robert Svendsen, Lilian Jensen, Carl Erik Nielsen, Gurli Hansen, Valdemar Hald Pedersen, Poul Sejr, Annelise Svendsen og Oscar Jensen. – Forrest Aksel Christiansen og Knud Hald Pedersen.

Annisses A-hold i fodbold i 1955: Fra venstre i bagerste række: Robert Petersen, John Jørgensen, Robert Larsen, Jørgen Rasmussen og Ole Sejr Pedersen. – I midten: Jørgen Nielsen, Christian Jensen og Jørgen Jensen. – Forrest: Svend Aage Jensen, Svend Hald Pedersen og Mogens Nielsen.

var gået ned på 7 medlemmer, idet man havde henvist damehåndboldens repræsentater til kun at udgøre et udvalg – begrundelsen herfor fremgår ikke af referaterne i protokollen.

Af de mere forlystelsesbetonede arrangementer fortsatte man dels med det årlige andespil i november og dels med traditionen fra 1936 med fastelavnsridning og tøndeslagning. Fastelavnsridningen dog for sidste gang i 1951. Endvidere

genoptog man i 1948 den gamle tradition med nytårsmaskerade, men flyttede den hen til fastelavn. Tiden synes dog at være løbet fra denne form for fest, for allerede i 1953 ophørte den igen.

I stedet forsøgte man i 1953, 1954 og 1955 noget nyt, idet man i disse år arrangerede en såkaldt »Gøglervogn«, hvor underholdningen bestod i optræden af forskellige mere eller mindre lokale amatører.

I vinteren 1956 fik man i stedet en omrejsende professionel kabaret til at underholde, så noget kunne tyde på, at de lokale amatørunderholdere enten var for få eller for lidt underholdende.

Dilettantforestillinger ser det endelig ud til, at man fik igang igen efter mange års pause. Men kun for en enkelt forestilling, nemlig fredag den 16. marts 1951, hvor man i samarbejde med Borgerforeningen opførte Hostrups sangspil »Feriegæsterne«.

Øverste billede er fra 1954-55: Øverst i midten: John Jørgensen. – Anden række: Ole Sejr Pedersen, Jørgen Rasmussen, Carsten Larsen, John Jørgensen, ?, Børge Pedersen (leder). – Tredje række: Jørgen Jensen, Viggo Rasmussen, Holger Hansen, Erik Pedersen. – Siddende: Peter Jensen, Niels Nielsen, Anders Pedersen, Erik Jensen og Villy Hansen.

Nederste billede er Annisses amtsmestre i håndbold 1956. Bagerst fra venstre: Mary Jørgensen, Kirsten Larsen, Elly Christensen og Conny Strate. – Nederst: Kirsten Jørgensen, Kirsten Hansen og Margit Jørgensen.

1957-1966

Dette årti begyndte med en speciel begivenhed for de fodboldinteresserede, idet landsholdets målmand Per Henriksen den 19. januar holdt et film- og lysbilledforedrag i forsamlingshuset med titlen »På mål for Danmark«.

Samme år spillede B-holdet sig op i A-rækken i SBU's turnering, den senere serie III, og der holdt det sig dette årti ud. Hertil kom så allerede i 1958 yderligere et B-hold, der dog rykkede ned og op nogle gange mellem serie IV og serie V. I hele perioden var der hvert år tillige tilmeldt mindst ét ungdomshold i SBU's turnering, enten et lilleput-, et drenge- eller et juniorhold. Det fornemste resultat i dette årti for fodboldens vedkommende var nok amtsmesterskabet i serie III i 1963. I 1965 fik man for første gang en udenbys, betalt træner til fodboldspillerne – Nandy Kardos fra Helsingø.

Håndbolden dyrkedes ligeledes ivrigt om sommeren med 2 til 4 hold tilmeldte i »amtets« såvel som SHF's turnering. Damerne synes at have været mest stabile, idet der altid var tilmeldt et dame- og et pigehold. Derimod var det ikke hvert år man kunne

samle herre- og drengehold til turneringerne. De flotteste resultater indenfor håndbolden i dette årti var damejunior amtsmesterskab i 1958 og deres 2. plads ved sjællandsmesterskabet samme år, dame A's amtsmesterskab i 1963 og deres 1. plads i SHF's turnering året efter. Endvidere herre B's 1. plads i SHF i 1965.

Selv om vi i Annisse på dette tidspunkt endnu ikke havde hverken gymnastiksal eller hal, begyndte man fra vinteren 1961/62 at have håndboldhold tilmeldt til amtets vinterturnering. Der var langt til nærmeste spillested og træningen foregik i forsamlingshuset – dog kun bold- og konditionstræning.

I dette tiår gik man i øvrigt over til at holde en årlig idrætsuge om sommeren i stedet for de to idrætsstævner, man havde holdt tidligere. Der var dog enkelte år, hvor der slet ikke var noget arrangement af den art.

Skydning som sportsaktivitet inklusive salonskydning blev endelig begravet i 1957, idet foreningens finskydningssalonriffel blev solgt og de sørgelige rester af skydehuset på Ejner Christensens jord fjernet samme år. De øvrige rifler blev solgt i 1961.

Gymnastikaktiviteten kom efter få års pause igang igen i vinteren 1960/61 med pige- og drengehold. Ligesom med håndbolden synes stabiliteten at have været størst hos pigerne, idet der hvert af de følgende år var pigegymnastik, men ikke altid drengegymnastik. Voksengymnastik var der ikke

noget af i dette årti. I 1966 besluttede man at ville gøre en indsats for at øge gymnastikinteressen, og der blev indkøbt nogle nye gymnastikredskaber.

Badminton blev fortsat dyrket i forsamlingshuset om vinteren af en lille skare voksne (8-12 personer). Efter nogle åbenbart hårde forhandlinger i 1959 med Ramløse-Annisse sogneråd og med Ramløse Idrætsforening lykkedes det at få nogle få træningstimer i gymnastiksalen i Ramløse skole, der var blevet opført nogle få år forinden. Fra 1960 spillede man i »amtets« B-række.

I denne jubilæumssammenhæng kan det have sin interesse at erfare, at 75 års jubilæet blev fejret ved en festmiddag i forsamlingshuset den 12. maj 1962. Ét hundrede og halvtreds mennesker deltog, heraf naturligvis en del indbudte gæster. Foreningens fire første æresmedlemmer blev udnævnt ved den lejlighed: Kristoffer Jensen (død 1979), Kristian M. Jensen (død 1963), Christoffer Svendsen (død 1974) og Thorvald Sommer (død 1980). Alle tidligere formænd og mangeårige bestyrelsesmedlemmer.

De økonomiske forhold ændredes meget i Danmark i dette årti. Velstanden steg og også årsomsætningen i idrætsforeningen. Fra foreningens start og op til fyrrene lå den på 300-3.000 kr., men nu steg den hurtigt op til 25-30.000 kr., men pengenes

Gymnastikbillede fra vinteren 1957 i Annisse Forsamlingshus.

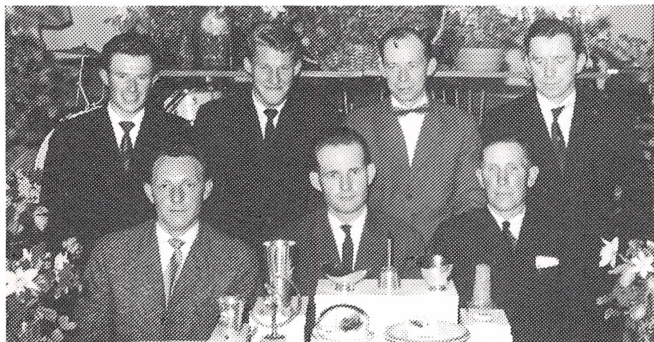
Dameholdet i håndbold 1964: Øverst: Ruth Vestergaard, Elsebeth Nielsen, Kirsten Larsen, Inger-Marie Nielsen. – Nederst: Käte Jørgensen, Anna Christensen og Emmy Nielsen.

værdi var jo samtidig blevet en del mindre. Medvirkende til den stigende omsætning var også den række af baller, man begyndte at holde hvert år, hvoraf nogle på Helsing Kro. I november 1962 tjente man således her 2.300 kr. alene på et arrangement med sangeren Dario Campeotto.

Det er også i dette årti, man ser kommunen gå ind med tilskud til f. eks. rekvisitter og lokaleleje, men kun i et begrænset omfang. Med velstand og øget aktivitet stiger kravene også til faciliteter, og i 1963 anmodede man kommunen om at få varmt vand til

Amtsmestre i 1958: Bagerst: Bente Hald, Elly Christensen, Kirsten Larsen og Bente Jensen. – Nederst: Margit Jørgensen, Kirsten Hansen og Kirsten Jørgensen. – Mon det er Laila Jensen der kigger frem?

brusebadene ført over fra skolen, hvilket blev bevilget. I 1964 ansøgte man om at få udvidet de to små omklædningsrum, der var på i alt 18 m², incl. 2 toiletter og 2 bruserum, men det varede 3 år inden endelig godkendelse forelå.

Også i dette årti opførte man kun én diletantforestilling i Annisse, nemlig »Brødrene Østermanns Huskors«. Forestillingerne opførtes den 27. februar og den 2. marts 1963 i fællesskab med forsamlingshuset.

For at give et stemningsbillede af det hektiske bestyrelsesarbejde i disse år, skal her refereres et af de mange bestyrelsesmøder i Emmy Larsens brøddudsalg:

»Møde afholdt 7. november 1960. Fraværende var alle undtagen formanden. Han godkender arrangementet af nytårsballet med 4 musikere fra Helsingør, samt besluttede at prøve at starte gymnastik for piger og drenge. Dette vedtoges uden at nogen stemte imod. Derefter spillede Emmy: »Det er så yndigt at følges ad«.

Ove Persson«

AIFs bestyrelse ved 75 års jubilæet i 1962: Øverst: Jørgen Nielsen (håndbold), John Jørgensen, Børge Olsen (kasserer) og Svend Åge-Nielsen. – Forrest: Christian Jensen (fodbold), Eigil Larsen (formand) og Ove Persson (næstformand).

1967-1976

I dette årti undersøgte idrætsforeningen en eksplosionsagtig udvikling i takt med dels den almindelige økonomiske samfundsudvikling og dels den kraftige befolkningstilvækst i lokalsamfundene i og omkring Annisse. De mange nye udstykninger til parcelhuse resulterede i mange tilflyttere af fortrinsvis unge familier, hvilket også satte børnetallet kraftigt i vejret.

Det var helt klart, at idrætsforeningens faciliteter ikke slog til: Et lille forsamlingshus til indendørs vinteraktiviteter suppleret med nogle få timer ugentlig først i Ramløse skole, senere i den i 1967 på privat initiativ opførte sportshal i Helsinge, samt én fodboldbane og én håndboldbane med tilhørende 2 små omklædningsrum. Hvert på 4×3 m, hvor der samtidig var bruser og noget, der skulle ligne et toilet.

Med et tilsagn fra Ramløse-Annisse kommune om betaling af materialer gik man derfor igang i maj 1968 med en tilbygning på 33 m^2 indeholdende entré, materialerum og to nye omklædningsrum. De to gamle skulle derefter kun fungere som toilet og

baderum. Det frivillige arbejde gik imidlertid lidt trægt, og først i 1969 var man helt færdige.

Ved kommunesammenlægningen i 1970 kom Annisse ind under Helsinge storkommune. Forinden havde Ramløse-Annisse kommune besluttet sig for en ny skole i Annisse Nord, og den 26. oktober 1970 tog man den første fløj i brug. Fra storkommunens begyndelse etablerede man en idrætsunion, bestående af repræsentanter for idrætsforeningerne og byrådet. Gennem dette organ skulle idrætsforeningerne kanalisere og prioritere deres ønsker, og politikerne kunne overlade ansvaret for fordelingen af de bevilgede midler til idrætsunionen selv.

De første år i idrætsunionen var ret nedslående. Gamle nag og modsætningsforhold foreningerne imellem bevirkede, at man havde lidt svært ved at blive enige – og nogle af foreningerne syntes at have bedre forbindelse til de mest betydningsfulde lokalpolitikere end andre. Byrådspolitikerne havde med den nye storkommune og den kraftige befolkningstilvækst også fået noget at se til – så man kunne vel heller ikke forvente, at de så tidligt skulle have overblik over planlægningen af idrættens udvikling. De første års udbygning af faciliteterne i kommunen virkede i al fald lidt planløs, og i Annisse skulle man helt frem til 1975, før man kunne få et anlægstilskud på 10.000 kr. til modernisering af de to baderum, til etablering af nyt toilet i det tidligere materialerum samt til etablering af et tredje

Med gymnastiklederne Ira Hansen og Peter Nielsen på fløjene er dette billede taget først i 1970'erne.

omklædningsrum i skolens gamle vaskehus og pissoir.

Endvidere fik man samme år 25.000 kr. til et lyanlæg til fodboldbanen, som man også etablerede med frivillig arbejdskraft, samt 10.000 kr. til udvidelse af varmtvandforsyningens kapacitet. Forinden havde foreningen i 1973 selv finansieret et overdækket flisebelagt indgangsparti.

I vinteren 1975/76 udarbejdede idrætsforeningen en langsigtet planlægning af en etapevis fortsat udbygning af faciliteterne ved banen i Gl. Annisse, men ikke uden diskussion om hvorvidt man hellere skulle flytte og bygge ud ved skolens ny bane på Bjørnehøjskolen.

Kommunens anlæg af en cykelsti mellem Gl. Annisse og Annisse Nord samt det stærke ønske om at være herre i sit eget hus afgjorde imidlertid sagen – og i efteråret 1976 satte man spaden i jorden for at tilbygge det længede savnede klublokale med køkken og materialerum.

For gymnastikken betød det naturligvis meget, at man i 1971 kunne tage den ny gymnastiksal i brug på Bjørnehøjskolen, men allerede i 1969 var afdelingens aktiviteter og medlemstal øget kraftigt til ikke mindre end 6 hold, selv om det stadig foregik i forsamlingshuset. Det var fra nu af ikke længere nødvendigt – som tidligere – at huset inviterede opvisningshold fra naboforeningerne med til den årlige gymnastikopvisning om foråret.

For badminton, håndbold og indendørs fodbold var behovet for faciliteter ligeledes presserende, men det lettede gradvist i takt med opførelsen af gymnastiksal på Bjørnehøjskolen i 1971, Ramløsehallen i 1972, Helsing Badmintonhal i 1972 og Toftehallen i 1975.

Dog er der ingen tvivl om, at man følte sig lidt hjemløse i disse år ved således at have aktiviteterne spredt rundt i forskellige haller. Samtidig gav det et ikke uvæsentligt problem for forældrene at få børnene transporteret frem og tilbage mellem Annisse og henholdsvis Ramløse, Helsing og Tofte. Alle så således frem til, at også Annisse kunne få sin hal, hvorfor bestyrelsen især i 1975 og 1976 benyttede enhver lejlighed til overfor idrætsunion og lokalpolitikere at fremhæve behovet for en hal. Man ønskede ikke at blive stedbarn i kommunen, hvilket der var stærkt optræk til, idet der var røster fremme om kun at opføre en mindre træningssal på Bjørnehøjskolen som supplement til den eksisterende gymnastiksal.

For fodboldens vedkommende gik det nedad bakke for seniorholdenes vedkommende. Man havde knap nok tilslutning til 2 seniorhold, og selv om man et par sæsoner prøvede med betalt træner lykkedes det ikke i dette årti at komme tilbage til serie III, som man var røget ud fra i 1966. Derimod gik det fremad i ungdomsafdelingen. Specielt efter en reorganisering i 1973 og efter at den ny bane ved Bjørnehøjskolen i 1974 blev taget i brug.

Rulley	
	Inkl. bog 1967
	Kassebeholdning 1 412 70
	Inkl. skænk Bank bog 4 071 68
1	Fastelevens bal 1 083 50
2	Tøndeslagning 48 00
3	Bal 1 420 00
4	Gymnastik kongedagen 2 1 100 00
5	Tikkud Sjælsoplysning 1 100 00
6	Bal 1 649 50
7	Over time ved Bal 9 00
8	Pinse bal 1 772 00
9	Officiersm. med bal 1 554 00
10	Tikkud Gymnastik kongedagen 1 432 00
11	Bal 1 877 25
12	Bal 1 199 50
13	Bal og Underskrift 2 025 50
14	Sjælsoplysning (officiere) 1 71 40
15	Bal 1 365 90
16	Over time ved Bal 13 00
17	Entre, v. Kirkekonkurr. 110 00
18	Dividende A.B. 23 91
19	Løje af Kåsteds Lamps 140 00
20	Indsamling til Strands 72 00
	Medlem skon kongedagen 2 3932 00
	Rente på Bank bog 1/12 164 13
	<u>alt Kr 25756 97</u>

En kassebeholdning på 1412,70 kr., et indestående på bankbogen på 4071,68 kr. - i alt 5484,38 kr. ændredes ved årets udgang - efter at alle regninger var betalt - med et plus på 10038,18 kr. (det fremgår af de samlede udgifter). - Og, som det fremgår af dette regnskab, har man samtidig mere sig.

Først i halvfjerdserne fremkom der flere gange ønsker og ideer om, at foreningen skulle tage andre sportsgrene på programmet. Efter et par forsøg med blandt andet judo i forsamlingshuset i 1971/72 og tennis på asfaltbaner på Bjørnehøjskolen i 1972 blev man enige om fremover at koncentrere sig om de fire traditionelle aktiviteter: badminton, fodbold, gymnastik og håndbold og henvise øvrige aktiviteter til Ramløse og Helsingø, der havde bedre faciliteter.

I øvrigt var det kendetegnende for dette tiår at kvinderne og pigerne også gjorde deres indflydelse gældende. Ikke blot i aktiv udøvelse af idræt, men også i foreningens ledelse. Efter at Mimi Grøntved-Svendsen således i 1969 som den første pige siden 1941 kom i bestyrelsen, har der været piger i bestyrelsen.

I 1972 blev bestyrelsen ved en lovændring igen udvidet til 9 medlemmer på grund af de store arbejdsopgaver, der forestod i idrætsforeningen. Af samme grund besluttede man fra 1973 ikke længere at have en repræsentant i forsamlingshusets bestyrelse – hvilket man havde haft siden 1926 – men koncentrere kræfterne om idrætsforeningen.

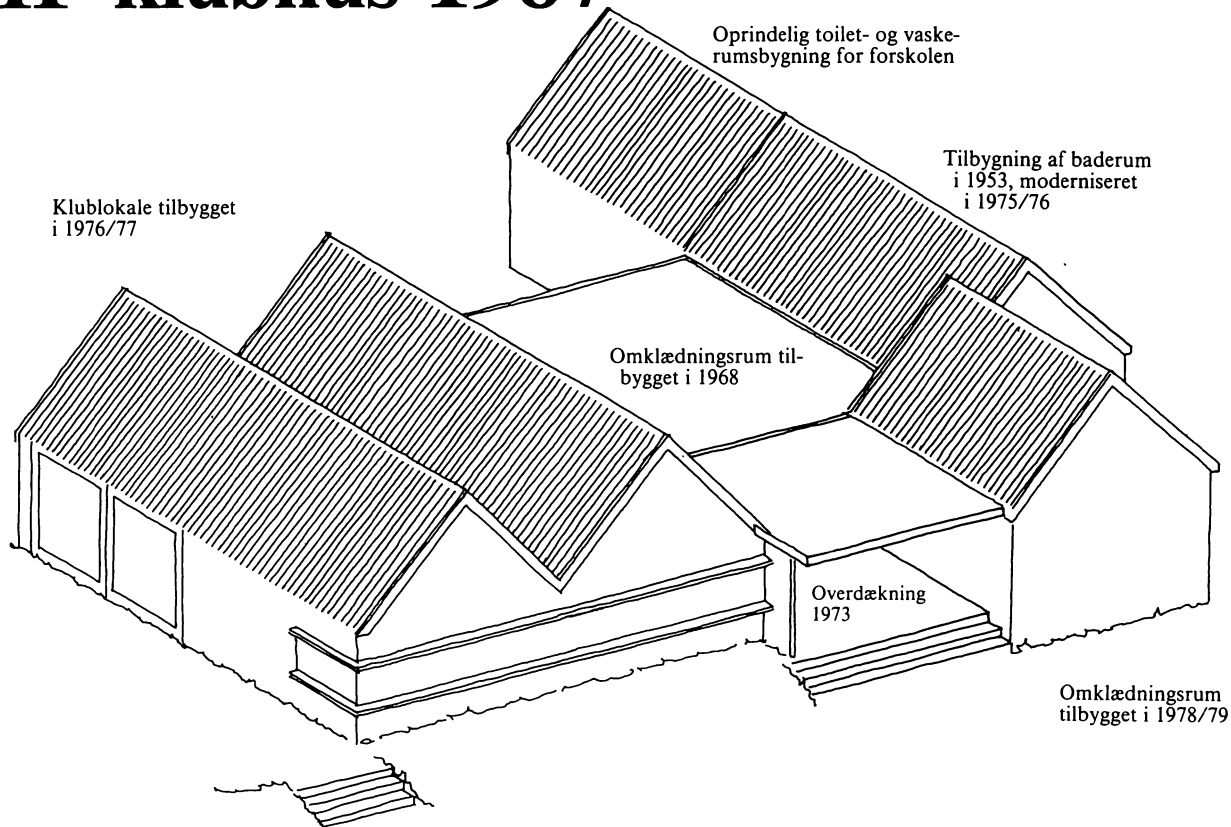
Med hensyn til økonomien gik det op og ned i foreningen. Efter nogle gode år sidst i tredserne, hvor man tjente mange penge på at arrangere månedlige »baller«, begyndte interessen for disse »baller« samt for det årlige andespil at svigte i 1970 på trods af forsamlingshusets store modernisering samme år.

I 1971 gik det økonomisk helt galt med »ballerne«, hvorimod en nystartet tradition med grundejerdyst den 2. lørdag i august med efterfølgende grundejerfest blev en kæmpesucces. Denne fest udviklede sig til i de følgende år at blive årets Annisse-fest, der efterhånden overgik selv den traditionsrige fastelavnsmiddag, som forsamlingshuset arrangerede. Fra 1973 koncentrerede man sig derfor i bestyrelsen om de idrætslige arrangementer og vedtog fremover – som årligt tilbagevendende begivenheder – kun at holde tøndeslagning, gymnastikafslutning, grundejerfest samt idrætsfest.

I vore dage, hvor det er blevet mere almindeligt yderligere at forbedre foreningernes økonomi med sponsorstøtte, er det måske interessant at vide, at Annisse Idrætsforening allerede i 1970 indgik sin første sponsoraftale. Det var med bilfirmaet »Morris« i Helsingø ved August Bendz, der til gengæld fik reklamer på fodboldherrernes og håndbolddamernes trøjer.

I 1973 besluttede bestyrelsen, at de to tidligere formænd og mangeårige bestyrelsesmedlemmer: Ove Persson (død 1979) og vognmand Emil Hansen (død 1986) skulle udnævnes til æresmedlemmer. Dette skete ved generalforsamlingen den 25. januar 1974, hvor de begge kvitterede med en levende og morsom beskrivelse af tidligere tiders foreningsliv.

AIF klubhus 1987

1977-1986

Også det sidst gennemlevede tiår af foreningens historie har været præget af store og vigtige begivenheder. Den første var indvielsen på foreningens 90 års fødselsdag i 1977 af det ved frivillig arbejdskraft tilbyggede klubhus, som bevirkede, at foreningen for første gang havde eget klublokale med køkken, materialerum og tidssvarende toiletter. Hele projektet udarbejdet af et foreningens medlemmer, arkitekt Jørgen Posborg. Man fik ganske vist ikke store forhold, men til gengæld nok et af Nordsjællands hyggeligste klubhuse, hvor man blandt andet havde tilpasset bygningerne til det eksisterende miljø og bevaret det smukkeste af de to gamle ahorntræer ved siden af den gamle gule forskolebygning.

Ved indgangen til det nye årti blev foreningens nye moderne bomærke i rødt introduceret og benyttedes fra da af på alle skrivelser, kuverter og emblemer. Det var udarbejdet af Børge Jensen fra håndboldherreholdet og indgik også i logoet for klubbladet »AIF-sport« der kom første gang i december 1978.

Dette blad var og er stadig først og fremmest

Poul-Erik Kristensens værk. Det er indtil nu udkommet i 39 numre og uddeles hver gang til samtlige husstande i Annisse sogn. Derved er det ikke alene et internt klubblad, men også et talerør udad til beboerne i idrætsforeningens opland. Som med så meget andet ville man nok først rigtigt forstå betydningen af dette meget dygtigt lavet klubblad, hvis det pludseligt ikke udkom mere, men der er næppe tvivl om, at bladets søbre, men hyggelige stil har betydet kolossalt for opbygningen af den klubånd og det sammenhold, som har præget foreningen i dette årti.

Den næste vigtige begivenhed for foreningen var stiftelsen i vinteren 1978 af støtteforeningen »AIFs venner«. Den drivende kraft bag denne har siden starten været René Friis, og denne forenings støtte til ungdomsarbejdet i alle idrætsforeningens afdelinger har nok også medvirket til de senere års mange, fine resultater.

Samme vinter udvidedes klubhuset for sidste gang med en tilbygning indeholdende et femte omklædningsrum og denne gang blev det udelukkende lavet af et sjak fra fodboldafdelingen.

I foråret 1980 oprandt så den dag, alle i foreningen havde set frem til – indvielsen af den ny idrætshal ved Bjørnehøjskolen. Belært af erfaringerne fra anlægget af Bjørnehøjskolens fodboldbane og af indretningen af gymnastiksalen, hvortil idrætsforeningen ikke havde været med i planlægningen, og hvor

Landsmestrene 1986-87 i indendørs fodbold for damejunior. – Stående fra venstre Inger Hansen (træner), Marianne Brodthagen, Anni Clement Pedersen og Karina Hansen. – Siddende: Hans Henrik Nielsen (træner), Signe Andersen og Terese Harkjær.

der var helt iøjnefaldende fejl, kæmpede bestyrelsen sammen med skoleinspektør Ib Rasmussen i tide – det vil sige i 1977 og 1978 – for at være med i udformningen af halprojektet. Og det lykkedes. Derved blev nogle af planløsningsfejlene i det oprindelige skitseprojekt rettet, muligheden for indretning af klublokale i det tidligere unødvendigt store indgangsparti til gymnastikbygningen blev skabt og etablering af en ny entré til gymnastiksalen uden om omklædningsrummet blev virkeliggjort. På grund af økonomi kunne ikke alle ønsker opfyldes. Det vigtigste var dog, at både skolen og idrætsforeningen stod sammen om, at hallens størrelse ikke blev beskåret, og heldigvis var politikerne til at få i tale. – Den fik en størrelse, så håndboldbanen opfyldte de internationale mål.

Den sidste store udvidelse af idrætsfaciliteterne i Annisse skete ved ibrugtagningen af den længe savnede ekstra fodboldbane i Gl. Annisse i efteråret 1983. Forinden var der også her gået nogle år med hektiske forhandlinger, idet politikerne var lige ved at begå samme fadæse som med Bjørnehøjskolens bane, nemlig kun at købe jord lige nok til én fast bane i stedet for at købe blot så meget mere, at banen kan ligge med to forskellige længderetninger. Derved kan man undgå den stærke nedslidning af græsset i målfeltet.

Nå, det lykkedes, måske især ved at rejse problemet i lokalpressen, men det kan undre, at efter

Begeistrede Annisse-tilhængere foran klubhuset.

Bent Christensen med den nye fane på Frederiksborg slot.

at jorden var købt af kommunen og den nødvendige lokalplan godkendt, blev ansvaret for projektering og anlæg af banen overdraget helt til idrætsforeningen. Man fik i princippet en pose penge, der lige akkurat kunne dække anlægsudgifterne, uden at sikre at idrætsforeningen havde den fornødne indsigt til at kunne løse denne opgave.

For at få hegn omkring den ny bane måtte foreningen i øvrigt ud og låne penge, men den gæld er nu endelig bragt ud af verden.

Af andre væsentlige begivenheder i dette årti må nævnes samarbejdet med vores svenske venskabsforening i Moheda i Småland. Dette samarbejde, der startede i 1978 på initiativ af kommunens kulturelle udvalg, har givet sig udtryk i gensidige besøg af både fodbold- og gymnastikhold, og mange personlige kontakter er blevet etableret.

Endvidere må nævnes den ny fane, som foreningen fik overdraget af Danmarkssamfundet ved en festlig faneoverrækkelsesceremoni på Frederiksborg slot en sommersøndag i 1980. (Se endvidere afsnittet om »Fanehistorie«).

Det var ligeledes en historisk begivenhed, da foreningen efter et forarbejde af et strukturudvalg ved en ekstraordinær generalforsamling i april 1985 vedtog en lovændring af paragraf 7 om bestyrelse, afdelingsudvalg og revisorer. Derved fik foreningen en ny ledelsesorganisation, hvor bestyrelsen ud over 5 medlemmer valgt af generalforsamlingen består af

repræsentanter fra de enkelte afdelinger. 1 fra hver idrætsgren, valgt ved et årligt afdelingsmøde.

Generalforsamlingen vælger formand, næstformand og kasserer samt to bestyrelsesmedlemmer, og bestyrelsen konstituerer kun sig selv i henseende til sekretær, repræsentanter til hovedorganisationer, idrætsunionen m. v. samt til forsamlingshuset, hvor idrætsforeningen genindtrådte med en repræsentant i 1986. Økonomifunktionen bevaredes uændret, men de enkelte afdelingers udvalg skal fremkomme med årsbudget for det kommende år forinden hver generalforsamling.

Dette sidste årti af foreningens historie er ikke blot karakteriseret ved de nævnte store udbygninger af faciliteterne omkring foreningen. Der har også været tale om en ekstraordinær tilgang af interesserede og initiativrige ledere i alle fire idrætsgrene igennem hele årtiet, og det har da alt sammen heller ikke været forgæves. Aldrig i noget tidligere årti har der været vundet så mange mesterskaber, det vil sige ikke alene kredsmesterskaber og amtsmesterskaber men også landsmesterskaber.

Det vil føre for vidt at nævne alle disse resultater her, men foreningens første landsmestre bør dog nævnes: Nemlig damejuniorholdet i indendørs fodbold i vinteren 1985/86. Og de har ovenikøbet genvundet mesterskabet vinteren 1986/87.

Foreningens damer har i det hele taget overgået herrerne i fodbold de senere år. Bemærkelsesværdigt

er det således, at dameholdet fra 1987 spiller i SBU's tredjehøjeste række, sjællandsserien, medens herrerne fortsat kæmper nede i serie 5 og serie 6.

Afslutningsvis må det konstateres, at foreningens kraftige medlemsfremgang op gennem 1970'erne er stagneret i 1980'erne, hvilket jo blandt andet hænger sammen med at boligområderne i foreningens opland er praktisk taget fuldt udbygget.

Da der ikke er planer om yderligere udstykninger i Annisse-området, har foreningen i realiteten nok med sine 700-800 aktive medlemmer nået en blivende størrelse, medmindre man tager yderligere idrætsgrene på programmet end de 4 gamle, der har været foreningens hovedaktiviteter de sidste 40 år: badminton, fodbold, gymnastik og håndbold, hvor antallet af aktive ved generalforsamlingen i 1986 var i alt 867 medlemmer.

Annisse Idrætsforenings logo. Tegnet af Børge Jensen.

Erindringer

Louise Larsen
Bystræde 5, Annisse

Dette har måske ikke så meget med idrætsforeningen at gøre, men da Louise nok er den ældste nulevende person, der har gjort gymnastik i Annisse Idrætsforening, synes redaktionen, at hendes beretning kan være af interesse at have med i denne jubilæumsbog.

Jeg er født 12. Juni 1897, og vi var seks Søskende, der gik til Gymnastik i Annisse Forsamlingshus. Forsamlingshuset blev bygget i 1897, og laa der hvor »Bungalowen« nu ligger. Bungalowen blev for øvrigt bygget af Marius Jørgensen på den gamle Tomt ved Helsingevejen, der hvor Vejen drejer mod Kagerup. Paa venstre Side af Vejen – altsaa paa samme Side – laa Snogekilden, hvor man hentede Vand til Forsamlingshuset.

Jeg kan huske, at til en Gymnastikopvisning ville jeg ikke gaa ved Siden af nogle Drengene fra Huseby, da de ikke havde helt rene, hvide Skjorter. Det var Jørgen Sørensen's Drengene. Een af dem, Valdemar, blev til Maskinforhandler Valdemar Sørensen, Helsingø.

Jeg blev konfirmeret i 1911 og mener at huske, at Folkedans var begyndt, inden man startede paa Gymnastikken.

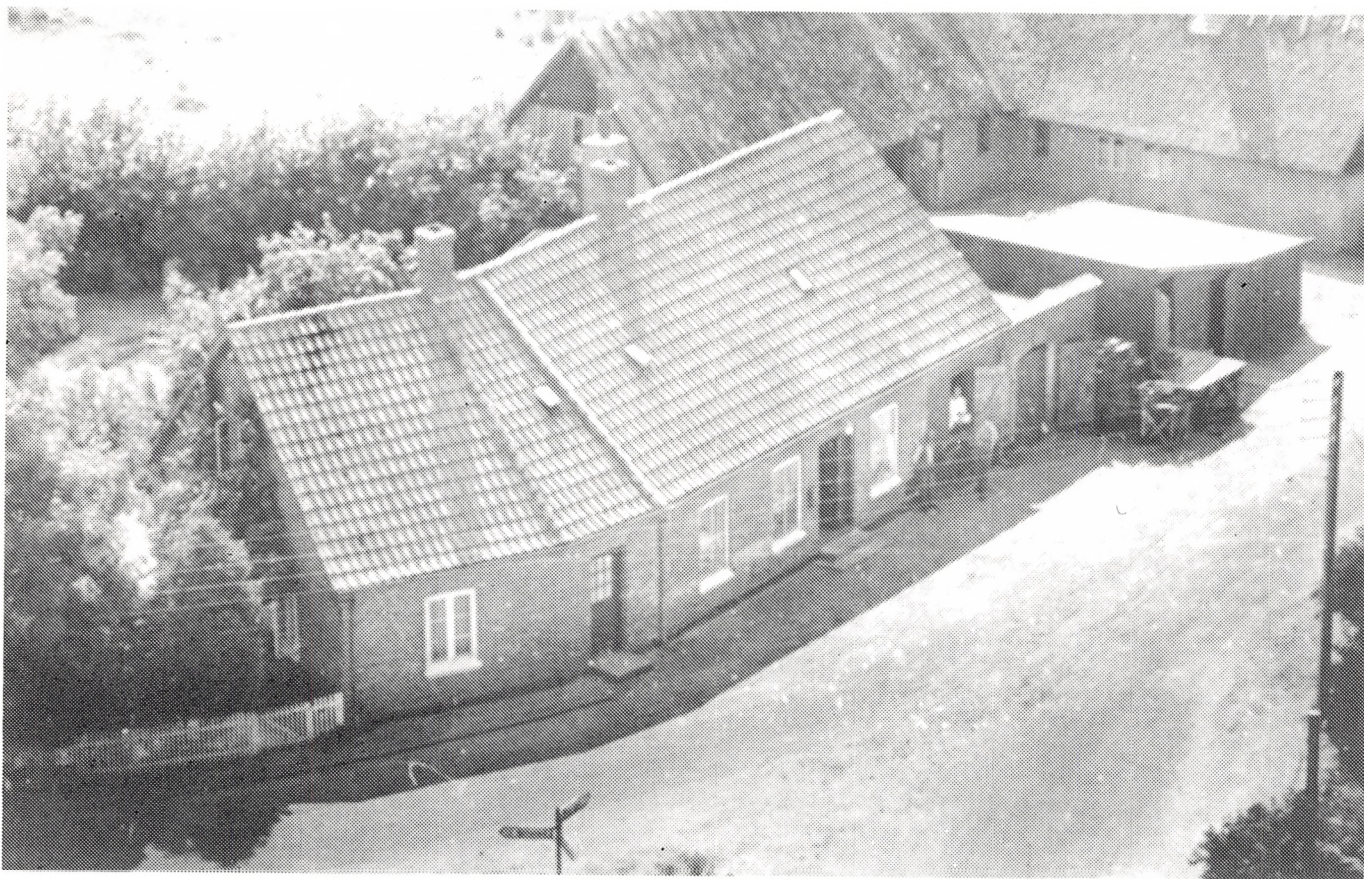
Min Familie stammer, saa langt jeg kan huske tilbage, fra Annisse. Mine Oldeforældre hed Mathis og Margrethe. De boede i det røde Vinkelhus, som laa der, hvor Brugsens Parkeringsplads nu ligger

Min Far blev født i 1862 og Ejendommen, hvor jeg nu bor, er mit Fødehjem.

Som Barn legede jeg meget ved Arresø, som jo var fin og ren dengang. Uden forurening. Lige til at bade i og gemme sig mellem Sivene. Vi hentede ogsaa Vand til Madlavning i Kilden ved Klinten tæt ved Søen.

Dengang blev Solen altid ringet op og ned paa de rigtige Tidspunkter. Det vil sige naar Solen stod op, og naar den gik ned.

Kirkeklokkerne ringede ogsaa Klokkeren 11,30. For saa vidste Karlene, at nu var det snart Middag, for man gik ikke med Ure i Marken. Ud over det blev der ogsaa klemtet med Klokkeren ved Ildebrand. Og i Tordenvejr gik Klokkeren op i Taarnet, saa han kunne se, om Lynet slog ned.

Annisse Brugs ca. 1954. Det stråtækte hus i baggrunden lå, hvor brugsens parkeringsplads nu ligger.

En gammel Klokker, han var Svinerøgter paa Annissegaard, ville ikke begrave den første Orne, der skulde begraves på Annisse Kirkegaard. Han havde hørt forkert. Han ville ikke begrave en Orne på Kirkegaarden! Det var ellers Moster Kristiane fra Møllen, der var blevet brændt, da hun døde.

I 1903 eller 1904 drukkede Skrædderens Dreng, Christian og Holger. De gik gennem Isen ved Damborenden, fordi der var en Vaage. Det var meget sørgeligt. Der blev lavet Perlekranse til Gravstedet.

Min Bedstefar tog sit eget liv, saa han maatte ikke ligge inde på Kirkegaarden, men blev begravet lige uden for. Det vil sige, da man skulle udvide Kirkegaarden, saa kom han alligevel inden for!

Naa. 16 Aar gammel tog jeg til København, for jeg kunne ikke lide at hakke Roer – saa fik man Jord under Neglene – eller være i Vognen, naar man kørte Hø eller Korneg ind. Det stak! Ellers kunne jeg godt lide Livet på Landet. For Eksempel kunne jeg vældig godt lide at malke. – Saa det sang i Spanden!

Jeg var i Tjeneste i København i 34 Aar. Først 8 Aar hos en Vekselerer Henriksen, Karl Johansgade 15. Det var et fint Sted. Der var hele 2 Vandhaner. Godt nok begge lige kolde! Hver Vinter bar jeg fra Kælderen 100 Hektoliter Koks op til 4 Kakkelovne paa 4. Sal!

Og naar det var Vaskedag, bar jeg Vasketøjet ned i Kælderen. Naar Tøjet saa var vasket, skulle det op

paa Tørreløftet paa 5. Sal. Saadan gjorde man dengang.

Til et fint Selskab Vekselereren holdt for 2 fornemme Svenskere engang, fik jeg 10 Kroner af hver, for at følge dem ned ad Trappen og ud af Døren til en Taxa.

Det var mange penge dengang. Uden for døren stod en Husar. Han ville med op. Det kunne han da godt komme, saa jeg trykkede på Lysknappen og sprang op ad Trappen for at laase op, medens der var Lys. Der var nemlig kun Een Kontakt – fornedet. Da vi kom inden for, sagde jeg til ham, at han skulle tage Støvlerne af og gaa ind til højre. Jeg gik til venstre til mit eget.

Saa kom Fruen: Hvad i Alverden skal han?

Saa Husaren blev snydt!

Det var ogsaa her jeg gik til Privatbanken med Vekselererens Penge engang om Dagen. Med fin Kappe paa Hovedet. Senere gik jeg med Overtøj paa, saa man ikke kunne se Mappen.

Den Dag Børsen krakkede, skulle jeg helt ind til Børsen med Mappen. Der var en frygtelig Ballade med ødelagte Møbler blandt andet. Det blev rigtigt slemt, da man slog Glasset itu til Brandvæsenet. Jeg sad oppe paa Skulderen af Vekselereren, saa jeg rigtig kunne se. Brandvæsenet fik saa ryddet Salen for alle de urolige. En Politimester Holbøl tævede Bøller i en Sidegade.

Det blev ogsaa til en Del Aar hos en Arkitekt Stock,

der var Præstesøn fra Skibby. Han har tegnet Hellig Kors Kirken, samt mange andre Kirker. Endvidere har han staaet for Restaureringen af andre Bygninger og været Direktør for Charlottenborg.

Der fik jeg 65 Kroner om Ugen til Husholdningen. Og det skulde slaa til. Arkitekt Stock var en meget præcis Mand. Naar Klokken slog 5 skulde alt være klar, og Døren gik op. Han havde en Datter, Ingeborg. Han var ogsaa Dannebrogsmænd. Han laante mig Anker Larsens Bog »De vises Sten«. Da jeg var naaet til Side 238, sagde jeg Tak for Laan. Han troede ikke, jeg havde læst det hele. Det havde jeg nu heller ikke og ville heller ikke!

Jeg har aldrig gaaet paa Husholdningsskole eller lignende. Alt hvad jeg kan, har jeg lært mig selv. Senere gik jeg selv ud og lavede Mad.

I 1941 døde min far og i 1942 min mor. I 1947 flyttede jeg hjem til Fødehjemmet i Annisse, da det ikke maatte staa tomt. I 20 Aar maatte der ikke røres eller ændres noget i Huset af Hensyn til mine Søskende.

Interessant er det, at der hvor Fodboldbanen ligger nu, har Skolelæreren dyrket Jorden og har haft lidt Køer og Grise paa den saakaldte Skolelod. Der var Stald, hvor nu Børnehaven ligger. Det var en Forandring til det bedre for Lærer Christian Hartvig Møller.

Han var meget fodboldinteresseret. Ud over at han

selv spillede Fodbold, lærte han ogsaa Drengene i Frikvartererne at spille Fodbold.

Jeg selv interesserede mig ikke for Fodbold, men jeg kan da huske, at paa Alsønderups Hold var der en væmmelig Modstander. Han var Maalmand, selv om han havde en kunstig Arm med en Jernkrog med Modhager paa.

Med dette vil jeg ønske Idrætsforeningen til Lykke med Jubilæet.

*Hans Peder Pedersen
fhv. sognefoged
Rørmosevej 94, Annisse*

Jeg blev født i 1899 og naar jeg skal fortælle lidt om gamle Dage, som jeg kan huske, i Annisse Idrætsforening, saa var jeg blandt Andet med til Skydning på Skydebanen, som gik fra Skellet, hvor Skydehuset laa, mellem Ledmosegaard og Møllergaarden og til Markørgraven og Skiverne, som laa i Sandbakken mod Syd paa Hejeltegaard.

Min Bedstefar, der havde Lykkelandsgaarden dengang, sagde, at et Par Gange slog vildfarne Kugler imod Skorstenshovedet paa Stuehuset. Saa de Kugler kom langt omkring. Senere, da jeg havde Gaarden, repareredes Markørgraven med videre med nogle store tykke Stolper, som jeg havde faaet tilovers ved noget Byggeri.

Jeg har hørt, at en Mand, Las Jørgen, stillede sig

op ved Siden af Skiven. Han ville ikke have alt det Skyderi om Søndagen. Saa turde de unge Skytter ikke skyde mere mod Skiven. Min Mors Farbror, »Store Rasmus«, sagde saa, at hvis ingen andre turde skyde mod Skiven, saa ville han. Og saa stak han Skiven et Skud, og saa kunne det nok være, at Las Jørgen tog Benene paa Nakken.

Las Jørgen boede forresten paa en 7 Tønder Land stor Ejendom, Ellekær, som laa paa Hvilebækgaardens Jord nede ved Mosen og de store Træer ved Skellet til Hejeltegaard. Hans Kone hed Ellen Kirstine, og da hun blev Enke, forpagtede en Mand, Frederiksen, Jorden. Senere brændte Ejendommen, men den blev bygget op igen. Endnu senere overtog Skomager Carl Zølner Ejendommen. Han solgte den videre til Morten Knudsen, som igen solgte den til Hans Skomager i Ramløse. Han rev Ejendommen ned og byggede et Hus i Ramløse af Stenene.

Naa. Tilbage til Idrætsforeningens Historie.

Min Mormor var med til at arrangere Fastelavnshjælp i 1890'erne. Jeg selv var Engang med i Idrætsforeningens Bestyrelse og Kasserer i en Del af Perioden. Jeg var ikke selv den store Sportsmand, men har dog gjort Gymnastik i det gamle Forsamlingshus, som laa der, hvor nu »Bungalowen« ligger. Lederen af Gymnastikken dengang hed Christian Jensen.

De fleste Landmænd, eller Bønder, som det hed, hjalp med at køre Sten fra det gamle til det nye

Gymnastikopvisning i 1920'erne. Øverst fra venstre: Svend Jørgensen, Aksel Larsen, Jørgen Jensen, Harald Nielsen, Anders Nielsen, Ejner Jensen, Anders Larsen, Alfred Larsen, Henry Hansen, Aage Nielsen, Anthon Hansen, Ejner Petersen, Marius Jørgensen, Ejner Christiansen, Hans Hansen. – Midterste række: Thorvald Sommer, Johanne Nielsen, Emilie Nielsen, Louise Jørgensen, Johanne Andersen, Rosa, Astrid Larsen, Ingrid Jørgensen og Thorvig Jørgensen. – Forrest: Anna Jørgensen, Helga Christiansen, Marie Jensen, Agnes Jensen og Inger Hansen.

Forsamlingshus, der blev bygget oppe i Byen. Eller Karlene blev sendt med Hest og Vogn efter Sten, hvis bønderne ikke selv havde Tid. Paa hver Vogn kunne man have 500-600 Sten ad Gangen.

I min Kasserertid afholdt man Sommerfester med Ridestævne og Travløb. Man spændte nogle Reb ud til en aflang, rund Bane. Det var vist nok paa Rygaarden.

Laurits Olsen, Helsing, der var Forpagter paa en Københavnergaard i Tisvilde dengang, deltog blandt andre. Han red paa en rigtig Traver. Oskar Jensen, Huseby, synes ikke, man skulle bruge sine Heste til saadan noget, men hans Døtre har jo gjort det godt inden for Ridning siden.

Vores gamle Smed i Annisse, Poul Sejr, som stod i lære hos Smed Sejr Sørensen i Alsønderup, blev engang tilbudt at gaa til Gymnastik i Alsønderup – med Sejr Jørgensen som Leder. Det sagde Poul Sejr nej til. For han ville ikke skældes ud baade om dagen og om Aftenen. Saa som man kan forstaa, kunne Gymnastiklederne godt være skrappe i gamle Dage.

Jeg mener, at kunne huske, at det var Højbjergfolkene, der sendte Thorvald Sommer paa Gymnastikkursus paa Ollerup.

Apropos Skydningen før, saa afholdt man Kap-skydning og Præmieskydning i Konkurrence med de omliggende Foreninger med Skyttefest i Forsamlingshuset bagefter. Med Øl og Brændevin til Maden.

I 1913 blev Jørgen Christiansen, Faderen til Aksel

Christiansens fra Hougaarden, skudt i Haanden, saa et Par Fingre senere blev lamme. Efter den Tid frøs han altid om dem, saa han var aldrig uden Vanter, naar han tækkede.

I Annisse sagde man altid du til hinanden undtagen til Præsten, Skolelæreren og »Herremanden« fra Annissegaard, men han var jo ogsaa Jægermester. I Uvelse derimod var Bønderne saa fine paa den, at Karle og Piger skulde sige De til Husbond og Madmor.

Førnævnte Jægermester, Lund, og saa Jørgen Larsen, Garbolund, havde svært ved at enes i Bestyrelsen, da det var Højre og Venstre, der mødtes, selv om det skulle være en upolitisk Forening!

Den gamle Skydebane paa Revlen ved Hougaarden, har jeg aldrig set, men jeg mener den laa, saa man skød ind i Skrænten bag Dalenborg ved Arresø.

Engang medens jeg havde Lykkelandsgaarden, afholdt Idrætsforeningen Flyvestævne paa min Jord. Øst for Gaarden, hvor der er et stort Stykke flad Jord. Inden den fastsatte Dato, skulle der høstes Hø, saa der blev saa travlt, at Foreningens Bestyrelse maatte hjælpe til med at køre Høkokkene ind, saa man kunne faa Start- og Landingsbane klar. Flyveren hed H. I. M. Jensen.

Fru Hansen, Centralkroen, havde sat et Gæstgiveri op til de, der ventede paa en Flyvetur, og for at alt skulle forløbe i Ro og Orden, overvaagede Politibetjent Malmdorf det hele.

Der var Cykelparkering paa Pølemosevej, saa ingen Cykler kom i Vejen for Flyvemaskinen. Kristoffer Jensen, Overdrevet, der var oppe at flyve en Tur, sagde, at han fra Flyveren kunne kikke lige ned i sin Gaardsplads!

Min kone og jeg blev tilbudt en gratis Flyvetur, som Tak for Laan af Jorden, men vi overlod Turen til Aksel Christiansen og Anna. De var Karl og Pige hos os paa Lykkelandsgaard dengang. Senere blev de gift og fik Hougaarden.

Grundet Flyvningen maatte ogsaa Køerne flyttes et Par dage. En 6-8 Stykker blev fodret paa Stald og Resten blev sendt i Engen. Det var de nær blevet golde af, men vi syntes, vi maatte gøre noget for Fællesskabet!

Med de bedste Hilsener vil jeg ønske Annisse Idrætsforening Held og Lykke fremover.

*Marius Nielsen
tidl. sognerådsmedlem
Rishøjvej 6, Annisse*

Gymnastikken i Annisse Idrætsforening startede for cirka 90 Aar siden. Det var baade Piger, Karle og Drengene og den første Leder hed Lars Rasmussen. Vi var opdelt i Hovedkredse. Annisse blandt andet sammen med Alsønderup, Højbjerg, Helsing, Græsted, Valby.

Ramløse tilhørte Frederiksværk og de andre den Vej paa.

Det hed sig, at de var lidt finere paa den og naar Annisse havde en god Gymnast, saa kaprede Ramløse ham – for Eksempel »Fis-And«.

Engang var der Opvisning i Helsing. En Leder var meget streng. Hans Hold fra den anden By var maaske ikke saa øvede, saa Lederen blev ved med at sige: »En, to, tre, om igen!« til sine stakkels

Nybegyndere. Det var meget pinligt. Der var Dommer paa. Julius Sørensen hed han, og han var Svoger til Christoffer Larsen, Annisse. Man fik Pokaler og Point dengang. Højbjerg var som Regel bedst.

Marius Nielsen fortæller videre, at hans Far, Carl Nielsen, som blandt andet havde Møllergaarden efter Laurits Svendsen, spillede Fodbold som ungt Menneske i Annisse. Han var født i 1886, saa der var nogen, som var tidlig ude og spille Fodbold i Annisse.

Først i Troels Lunds Hestefold, Annissegaard, siden på Rygaarden, inden man startede paa Hougaarden.

Efter en Kamp i Helsing cyklede vi hjemad. Der var Peder Jacobsen, Dalenborg, Tømrer Svendsen, Christoffer Jensen, Hvilebæk, Carl Nielsen og mange andre. Helsingerne var efter dem. Der var Bank i Luften! Men i Ammendrup vendte Carl Nielsen sig bare om og saa paa dem, saa forsvandt de tilbage til Helsing, for han var nemlig stor og stærk.

Foreningen startede jo som Skytteforening i 1887 i Lighed med mange andre Nabobyer.

I 1913 skete der et uheld. Det var Jørgen Christiansen, der blev skudt i Haanden. Skjorte-knappen blev skudt ind, da han skulde flytte en Skive, der sad fast. Normalt befinder Markøren sig bag en stor Jordvold, saa han er i Sikkerhed. Han havde en Stang med et Øje i, som han kunne holde op foran Hullet i Skiven, som vel var ca. 1 M i Diameter.

Det var 200 M Skydning. Naar det var en Forbier, bevægede man Stangen fra Side til Side. Det var fra Skydehuset mellem Ledmosegaard og Møllergaarden, og der blev skudt hen mod Sandbakken paa Hejeltegaard.

Der var megen Ballade i den Anledning. Jørgen Christiansen fik lammet 2 Fingre, og der var en Indsamling, som imidlertid gav for lidt efter Jørgen Christiansens Mening, for han nægtede at modtage Erstatningen!

Han havde flere Børn, saa det var ikke saa godt at være uarbejdsdygtig i længere Tid. Der var ikke Spiritus indblandet.

Det var der maaske nok ved en Jubilæumsskydning senere, hvor blandt andre Tømrer Svendsen var med. Efter Frokost skulde man skyde med nogle nye Rifler, og man kunne ikke ramme! Marius Nielsen kender en Skytte, der sagde: »Det vil jeg sige jer, at havde jeg den Gamle saa saare som bare Reveltoner, saa havde jeg maneme kunnet tage den lige på Pletten«!

Til en Generalforsamling et Aar, var der en Mand paa Overdrevet, der generede Laurits Svendsen, Møllergaarden, saa han ikke vilde have Skydehuset inde paa sin Jord, da man skulde til at forhandle om at restaurere det gamle, som var raaddent. Det laa ellers med Halvdelen til hver Side paa Møllergaarden og Ledmosegaard. Nu blev man saa enig om, at lægge det nye Skydehus i Skellet og saa ind paa Otto

Pedersens og hans far Lars Pedersens Jord på Ledmosegaard. Dette har nok været efter den første verdenskrig, maaske først i 20'erne.

Naar der var Skydning, sørgede Christoffer Nielsen, Hejeltegaard, altid for, at Kørne ikke var i den Fold, hvor Markørgrav og Skiver var, saa man frit kunne skyde.

Møllergaarden brændte ca. i 1918-19, saa den ser lidt nyere ud end Naboernes.

*Knud Hald Pedersen
fhv. sogneråds- og
byrådsmedlem
Helsingevej 6, Annisse*

Man har bedt mig fortælle lidt om mit forhold til fodbold gennem årene, så jeg må begynde i Ramløse, hvor jeg voksede op, men jeg går ud fra at vilkårene har været næsten ens ude i landsbyerne.

Jeg gik i skole fra 1914 til 1921. Vi spillede ikke fodbold i skolen, men cricket som vores gamle lærer var bidt af. Fodboldklubben havde som regel bane på præstegården, hvor jeg boede. Her spillede vi drenge på tidspunkter, hvor de voksne ikke benyttede banen. Der var ikke så mange adspredelser i de tider, så vi var trofaste tilskuere, når karlene var i kamp.

Der er spillere, jeg særligt husker. For eksempel »Smedepeter«. Han var en solid back, bomstærk og stod fast som en klippe. Dengang hed det ikke at tackle, men at »brase«. Hvis ikke Peter nåede at

nedlægge en modstander før, så skete det inde i straffesparksfeltet. Dengang dømtes kun straffespark, hvis en forsvarsspiller stoppede bolden med hånden inde i feltet.

Så var der »Møller-Rasmus«. Han var en fortræffelig højreving. Spillede klassisk op langs med sidelinjen, ned mod hjørneflaget, og så en centring skråt tilbage ind foran mål. Her var »A. P.« centerforward og han scorede ofte på disse mønsterafleveringer.

I krigen 1914-18 havde Danmark en såkaldt sikringsstyrke. Det vil sige nogle unge, som var soldater i flere år. Jeg husker, at flere spillere var i denne styrke.

Alle fodboldkampe foregik om søndagen. Jeg mindes, hvorledes de lagde uniformer og sabler ved siden af målene, når de trak i fodboldtøjet. Omklædningsrum fandtes ikke.

I 1931 flyttede jeg til Annisse og fra foråret 1932 spillede jeg her. Banen var på Hougårds eng, på det areal, der nu er afspærret. Jeg drev det aldrig særligt vidt. Bedst klarede jeg min som målmand.

Det var forresten på Hougård, man fik det første omklædningsrum. Det var et primitivt skur med bliktag, som jeg byggede i en arbejdsledelsesperiode.

En spiller husker jeg (og flere med mig) især, det var Knud Nielsen eller »Basse«, som han blev kaldt. Han mestrede faktisk alle spilllets finesser. Han var meget kraftig og kunne virke klodset, men dribblede

elegant, magtede hovedspillet og havde et hårdt fladt skud, som har overrumplet mange målmænd.

Senere kom andre til, og her lagde man særlig mærke til de 3 brødre Christian, Svend Åge og Jørgen. De spiller stadig på old boys- og veteranholdet bortset fra Svend Åge, der alt for tidligt gik bort. Ham og Svend Hald dannede et solidt backpar, der var meget vanskelige at passere.

Særligt mod Ramløse havde de nogle drabelige sammenstød. På et tidligt tidspunkt gik jeg over til old boys, fik skiftende arbejdstider, og var som nævnt ikke nogen særlig god spiller. På old boysholdet lagde vi ikke så meget vægt på det sportslige, men mere på der underholdende. Den eneste, der ikke rigtigt kunne tåle denne stil, var lærer Møller.

På et gammelt billede, der har været i klubbladet, kan man se nogle af »spillerne«. Brugsmanden, Eivind Larsen og Robert Svendsen var de førende i løjerne, mens jeg selv og Oluf Sørensen (»Ørentvi-sten«) bidrog af fattig evne.

Når man gennem 70 år har fulgt fodboldspillet, må man erkende, at der er sket en kolossal udvikling. I begyndelsen af min skildring nævnte jeg vore baneforhold. Man kendte ikke til anlagte baner, spillet foregik mest på afgræssede arealer, og spillerne gled ofte i kolorte eller hestepærer, så spilledragterne efter en kamp var temmelig brogede.

Divisioner og serier var et ukendt begreb. Man

inviterede naboklubber og blev inviteret igen af samme.

Den professionelle spiller fandtes ikke i Danmark, men England var tidligt med. Den første dansker, som blev købt af englænderne var Carl »Skomager«, faderen til Addi Andersen.

Efterhånden går flere danske klubber også over til professionalismen, men her ude på landet vil det stadig være glæden over spillet samt det kammeratlige samvær, der er det vigtigste.

*Christian Jensen
Fredgårdsvej 2, Tofte*

I anledning af Annisse Idrætsforenings 100 års jubilæum vil jeg beskrive lidt fra tiden 1939 til ca. 1960.

Vi spillede bold på en eng ude på Hougården. Det var ikke så jævnt en bane, men til gengæld var den dejlig blød at falde på. Græsslåning af banen skete med slåmaskine og heste, men det skete også, at der blev sat køer ud, for at holde græsset nede. Da disse dyr spiser ret meget, kommer der også meget ud, så når der skulle trænes, var det kun dem med god boldfølelse, der kom uden kom kokagerne. Nogle skred – til stor morskab for de mere heldige.

Klubben havde et senior- og et drengehold. Seniorholdet spillede i SBU's b-række. Det var et ret godt hold, som på en god dag spillede lige op med

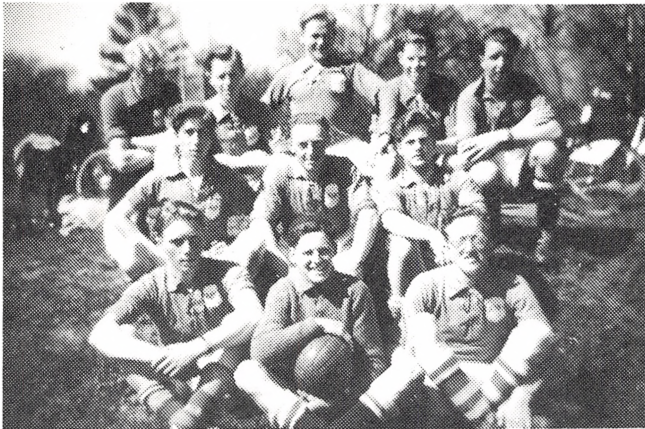
Helsingør. Boldteknikken var ikke så god, men til gengæld var fysikken helt i top, så det var somme tider nogle kraftige sammenstød, der blev ud af mødet med en modspiller.

Annisse sogn havde dengang kun omkring 300 mennesker, så det siger sig selv, at det var ret svært at samle et drengehold. Vi var vel omkring 14 drenge, og de var i alderen 11-14 år. Der blev kun spillet ved sportsstævner og nogle træningskampe. Holdet vandt kun en kamp, så det var et ret stabilt hold. – Derudover blev der også spillet håndbold af både damer og herrer.

Omklædningen foregik fra et træhus med to rum og med sand fra Arresø på gulvet. Når det ikke blæste og regnede, var det et nogenlunde tæt hus. Aftrædning på naturens vegne foregik bag nogle buske, og var der nogen, der ønskede et bad efter kampen, var der kun ca. 200 m ned til Arresø. Det var dengang, der var rent vand i søen.

I 1940 havde klubben stadig et seniorhold med i turneringen mens drengeholdet gik meget dårligt og til sidst – efter sommerferien – kunne der ikke samles noget drengehold.

Det begyndte at gå ned ad bakke med fodboldspillet i 1941, selvom man dog gennemførte turneringen. – I oktober samme år begyndte man at spille badminton i forsamlingshuset, og der var omkring 24 spillere til denne dejlige sport. Året efter var det stadig svært at samle spillere både til fodbold og

Fodboldhold anno 1951. Fra oven til venstre: Kaj Pedersen, Robert Pedersen, Børge Pedersen, Svend Rasmussen, Keld Brugsforening, Svend Hald, Christian Jensen, Kaj Brugsforening, Svend Aage Jensen, Arne Christensen og Egon.

håndbold, og i perioden 1943-1946 var der kun badminton på programmet.

I sommeren 1946 begyndte man at spille på den nye, dejlige boldbane ved Annisse skole, men det var kun håndbold – damer og herrer – og året efter blev der tilmeldt et dame- og et herrehold samt et pige- og et drengehold til amtsturneringen. Dameholdet blev kredsvinder, men både herrerne og pigeholdet klarede sig fint.

I 1948 var der nok fodboldspillere til et drengehold, som spillede nogle træningskampe samt

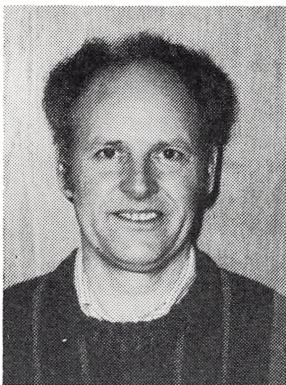
deltog ved forskellige stævner, og året efter tilmeldtes holdet til turneringen. I 1950 var der stadig god tilslutning til både gymnastik, badminton og håndbold, og nu kom der pludselig rigtig gang i fodboldspillet. Omkring 15 lilleputspillere begyndte at spille, og heriblandt var der flere gode.

Til turneringen i 1951 blev der tilmeldt et b-hold og et lilleputhold. Lilleputterne blev kredsvinder og nåede til semifinalen om sjællandsmesterskabet. De samme lilleputter blev senere – både som drenge- og juniorspillere – kredsvindere.

Fire fodboldjuniorspillere blev rykket op på seniorholdet i 1957, og det viste sig at være en god forstærkning af holdet, som da også blev kredsvinder. Holdet skulle så spille oprykningskampe til serie 3, og det blev til to spændende kampe med mange begejstrede tilskuere, som gjorde deres til, at vi vandt begge kampe. Først blev Hornbæk slået med 5-2 og derefter slog vi Helsingør IF med 3-0.

Året efter gjaldt det så serie 3-rækken, og alle tænkte: Hvordan mon de nu klarer sig? Men det gik udmærket, for vi klarede en fjerdeplads hjem. I 1959 og 1960 sluttede vi på henholdsvis en 7. og en 8. plads i denne række. De næste tre år var vi i finalen om amtsmesterskabet. I 1961 mod Helsingø tabte vi 1-0. I 1962 tabte vi 2-1 til Slangerup mens vi i 1963 blev amtsmester ved at slå Slangerup med 2-1.

Med dette vil jeg hermed ønske Annisse Idrætsforening tillykke med de 100 år.

*Arne Christensen
Bybakken 6, Annisse*

Da jeg er født i 1934, er det ikke så langt tilbage i Annisse Idrætsforenings Historie, jeg kan huske, men noget af det første er nok, da jeg som lille, saa Skytterne Søndag Formiddag med Geværerne paa Nakken gaa ad Markvejen mellem Aage Niensens og min fars, Ejner Christensen, Jord. De skulde hen til Skydehuset, som laa i Skellet mellem Møllergaarden og Ledmosegård.

Laurits Svendsen havde Møllergaarden dengang, men ved 2. Verdenskrigs Begyndelse blev Riflerne inddraget, og Skydningen gik i Staa. Den kom saa vidt jeg ved aldrig i Gang igen. I hvert Fald ikke ved Skydehuset, men der var lidt Salonskydning i Forsamlingshuset.

Min far og min Broder gik lidt til Skydning

deroppe efter Krigen. Da der ingen Skytter var ved Skydehuset, stod det langsomt og forfaldt og Taget begyndte at blæse af og Brædderne løsnede sig. Det var ellers spændende at ligge inde på Halmmaatterne og sigte ud af Lemmene, som man slog op, op mod Sandbakken paa Aage Niensens Jord, hvor Skiver og Markørgrav var.

Der har min Bror Egon og jeg ellers samlet mange Lommer fulde af Bly fra Projektilerne, der var slaaet ind i Sandet. Det var spændende at se, hvem der kunne finde flest, saa vi gravede tit.

Saa var der Fastelavnsridningen, som jeg mener var under Idrætsforeningen ogsaa. Jeg kan huske, at vores Karl pudsede Seletøjet Dagen i Forvejen, saa det skinnede, ligeledes alle Beslag m.v. saa de saa ud som Sølv. Det skulde være rigtig flot, naar man skulde rundt til alle Gaardene. Der var ogsaa en Hestevogn til Musikerne. Det fyldte godt paa Gaardspladsen, naar der kom en 10-20 Ryttere med vogn ind, men det var festligt. Der var Æbleskiver til alle og Punch eller anden Spiritus, saa ved de sidste Gaarde var Humøret enormt højt, selvom det kunde være meget koldt i Februar Maaned.

Det foregik om Formiddagen. Kl. 2 blev Katten slaaet af Tønden oppe i Annisse. Man red rundt i en Trekant, der hvor nu Parkeringspladsen er. Der var et Par Huse og en Hønsegaard med en gal Kalkun, som blev tosset, hvis man fløjtede ad den!

Naa, men et Aar fulgte Pigen mig op til Byen hvor

vi skulde se det. Mån havde regnet ud, at man kunde lave det realistisk, ved at fylde Tønden med Blodappelsiner, som blev smadret efterhaanden som Tønden gik i Stykker! Det virkede godt nok, men hvis man var hurtig, kunde man godt naa at snuppe sig en Appelsin, inden den næste Fastelavnsrytter kom galoperende paa sin flotte Hest og traadte i Appelsinerne. I gamle Dage siges der at have været en levende Kat i Tønden. Stakkels den!

Vi havde en rigtig fodboldinteresseret Skolelærer: Hartvig Møller. Det er nok fra ham, jeg har faaet Interessen for Fodbold. Han havde Familie på Amager, og paa den maade fik vi Kontakt med Spejderne, der tog toget fra København til Hillerød og herfra gik til Annisse. Det var under 2. Verdenskrig – og vi spillede på Haandboldbanen. Vi vandt, for de var trætte, naar de kom. Det var første Gang jeg prøvede at spille Fodbold. Det var ustyrlig morsomt. Der var simpelthen saa mange sjove Situationer, med saadan en Flok Nybegyndere. For Eksempel blev Fodbolden skudt ind mellem Knæene paa mig, saa den sad fast. Saa løb jeg med den! Det blev der dømt Frispark for. Uretfærdigt!

Senere, da Spejderne fik Cykler, saa bankede de os, for saa var de ikke trætte, naar de kom. De sov i

Et festligt billede fra en fastelavnsridning.

Forsamlingshuset. Det var vældig spændende. De havde ogsaa Fest og lavede en Sang, som startede saadan:

*I den lille By Annisse
der skulde slagtes Grise ...*

Saa kan jeg ikke huske Resten. Nu er det længe Siden vi har spillet 25 Aars Jubilæumskamp mod dem. Den vandt de med 7-4. De havde taget deres Sønner med, saa det gjorde vi ogsaa. Nu spiller vi ogsaa indendørs Fodbold mod Spejderne. Det er fine Sportsfolk. De kalder sig IK 13. Jeg har aldrig fundet ud af, om det er fordi Spejderforeningen er fra 1913, eller om det er fordi de kun er 13! De har ingen Bane, saa de træner ikke, undtagen naar de spiller mod os.

Der blev ogsaa spillet Haandbold i Annisse. Jeg kan huske, at vi var heldige at komme med til Landsmesterskaberne i Korsør i vistnok 1950. Der fik vi store Bank, for vi havde aldrig set eller hørt om det med, at hele Holdet løb med tilbage og forsvarede, eller at hele Holdet løb frem i Angrebet, saa vi tabte den første Kamp med 18-2! Til næste Kamp ville vi prøve den nye Teknik. Og det hjalp. Vi tabte kun 12-4.

Helsinges 1. Juniores blev forøvrigt samme Aar og Sted Landsmestre i Fodbold, saa Humøret var højt i Bussen paa Vejen hjem, da Gunnar »Nu« Hansen fortalte det kl. 22,00 i Pressen i Radioen.

Mine Søstre Elly og Anna har ogsaa spillet meget

Haandbold i Annisse. Anna spiller endnu i Grevinge, og hendes Sønnen har arvet Interessen.

Naa, men tilbage til Fodbolden. Efterhaanden som vi fik lidt mere Træning kunne vi begynde at spille lidt Turnering. Jeg husker bedst Knud »Basse« Nielsen, som fortalte mig, hvorledes man blev god som Maalmand. Blandt Andet med at fiste høje Bolde over Maalet, at gribe rigtigt, »ligge vandret« og saa videre, men engang vi var i Frederiksværk som 1. Juniores tabte vi 17-1. Jeg blev enormt træt af at hente Bolden, naar der var Maal, for der var ikke noget Net i Maalet, og saa var det først ned ad Bakke efter Bolden og bagefter op ad Bakke.

Det kunne ogsaa været noget besværligt at komme til Nabobyerne paa Cykel, saa var vi jo ogsaa lidt trætte. Vi blev saa kørt bag paa Ladet af de lokale Vognmænds Lastbiler. Det var meget ulovligt. Hvis de opdagede det, meldte de hinanden til Politiet. Det var en værre Ballade.

En Gang var vi i Gadevang for at spille Fodbold. Der blev vi lovet Tærsk på Hjemvejen, hvis vi vandt. Ved Halvleg stod det 3-1 til os. I samme Kamp skulle venstre Back, Svend, sparke Maalspark. Han tog et vældigt Tilløb og sparkede et mægtig Hul i Jorden foran Bolden, som ikke rørte sig en Tomme! Alle Gadevangs Tilskuere, der har nok været 50, stod bag Maalet og hylede af Grin. Naa, Svend tog Tilløb engang til og saa kan I tro den fik en ordentlig en

Fodbold på Hovgården. Stående til venstre: Andreas Müller, Hans Jørgensen (tørstig), Poul Jacobsen, ?, Kaj Jensen, ?. – Nederst: Christoffer Christiansen, ? Ove Persson, Knud Nielsen, Hans Conradsen (Goliat) og Henning Jensen.

med Papegøjen. Kampen endte 3-3, saa vi slap for Bank. Robert Pedersen, Huseby, var en af de bedste.

Robert Pedersen og jeg spillede et Aar i Ramløse, da der ikke var nok Drengene i vores Alder i Annisse til et Hold. Jeg kan blandt Andet huske en meget lille sorthaaret Dreng, der havde faaet nye Fodboldstøvler. Det var Hans Erik, nu Renaultforhandler i Helsingø. Han var utrolig hurtig og god, saa vi

troede, at han endte som Landsholdsspiller, men ogsaa han blev Old boysspiller lige som os andre.

Jeg kom til at staa i Maal, fordi jeg fik ondt i Hovedet, naar jeg skulde heade. Jeg maa have været noget langhaaret, for jeg havde Alpehue paa, for ikke at Haaret skulde falde ned i Øjnene, naar jeg stod på Maal. I Fredensborg engang ved en Redning, hvor jeg greb Bolden, men tabte Alpehuen, troede en Angriber, at det var Bolden, jeg tabte, og sparkede Alpehuen langt ind i Maalet til stor Moro!

Da jeg startede sent, kom jeg hurtigt med paa B-Holdet, da de manglede en Maalmand. Det var lidt haardere. Ovre i Esrum engang, hvor vores Brugsmænd, Anker Nielsen, blev »jordet« paa den bløde Mosejord, rejste han sig op og sagde kultiveret til Modstanderen »Din lille Gris!«. Eller hvis jeg havde lidt Besvær med nogle Redninger, saa sagde Svend Hald: »I kan vel taale lidt Spænding!«.

I Nødebo var det vist, at der var 2 Mand, der ville tackle lille Børge fra Pibe Mølle fra hver sin Side. Børge flyttede sig lynhurtigt, som han plejer, og de 2 Mand stødte sammen og faldt til hver sin Side!

Det var efter samme Kamp, at vi holdt ved Kagerup Ishus og fik os en Is. Vi ville saa sidde i Vejgrøften over for i det dejlige Solskin og spise den. Men alle Københavnerne i Bilerne gjorde store Øjne, da Børge skulde over Vejen. Han klarede det med Kraftspring paa een Haand med Kræmmerhusisen i den anden, og Isen blev i Kræmmerhuset.

Børge har altid været en meget dygtig Gymnast. Jeg kan huske, da jeg var Dreng, at han var med til en Opvisning i Annisse Forsamlingshus. Det var Højbjerg, der var paa Besøg, og de var meget dygtige. Naar Børge skulde slaa mange Kraftspring paa Maatten, startede han helt ude i Køkkenet og igennem Stuen, saa der var fuld Fart paa, naar han naaede Salen under stort Bifald.

Jeg gjorde ogsaa Gymnastik som Dreng. Det var under Thorvald Sommer, som var streng med Kommandoerne, men saadan skulde det jo være. Uden for Gymnastiksalen var han en meget flink Mand. Til en opvisning i Forsamlingshuset i Ramløse, som var helt fuld af Tilskuere, var jeg saa heldig at opleve Niels Bukh og hans Gymnaster.

Min Bror Egon spillede paa Klaver til Gymnastikken. Baade til Træning og til Opvisning. Det har været sidst i 40'erne og først i 50'erne. Min Kone Aases Moder, Lilly Christensen, Pølemosen, startede Pige-gymnastikken igen, da mine kommende Svigerforældre, flyttede til Pølemosen fra København i 1946. Hendes egne Piger, Aase, Lissi, Kate og Dorte, var vandt til at gaa til Gymnastik, der hvor de kom fra. Saa vi har i vores Familie haft megen Fornøjelse af Annisse Idrætsforening.

Da jeg var med paa B-Holdet, var vi sommetider en Blanding af ret unge og saa »Oldboys« hvis vi ikke kunne blive nok. Jeg husker i Brederød, en meget diset Augustdag, hvor det var gloende varmt, at vores

meget solide Centerhalf, »Gamle Ejner«, som vi kaldte ham (han tjente hos Aage Nielsen, Hejeltegaard), skulle heade lige idet jeg skulde gribe Bolden. Han kom oppe fra og landede med sin Hæl med Propper, de gammeldags, lige oven paa min Storetaa! Han vejede godt til, saa der blev en blaa Negl!

Jeg naaede lige at være med i Bestyrelsen et halvt Aar, inden jeg rejste lidt rundt i Landet fra 18 Aars Alderen. De næste 10-15 Aar spillede jeg ikke meget Fodbold paa Grund af et daarligt Knæ, men det kom sig nogenlunde, og omkring 1970 spurgte Christian Jensen om jeg ikke havde Lyst til at være med igen. Det havde jeg selvfølgelig og siden har vi haft mange gode Kampe paa Oldboys-Holdet.

Annisse Idrætsforening, AIF, som vi omdøbte Foreningen til at hedde sidst i 70'erne i Stedet for »38. Kreds Annisse F.A.S.G. og I.«, som jo staar for »Frederiksborg Amt Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforening« er en utrolig aktiv Forening. I hvert Fald lige saa længe jeg kan huske. Der sker en Masse hele Tiden. Der bliver gjort et meget stort Stykke Arbejde af Bestyrelsen og ikke mindst af alle Ledere og Trænere. Hvis vi ikke havde deres Opbakning, saa var der slet ikke noget, der hed Annisse Idrætsforening.

Det var et lille Tilbageblik over min Tid i Annisse Idrætsforening og med de bedste Haab for Fremtiden: Til Lykke med de 100 Aar.

*Knud Jensen
en af de gamle drenge
fra IK 13, Ama'r
Dalenborgvej 1, Annisse*

Annisse Idrætsforening fylder 100 år, og det sætter tankerne i sving. Tænk en gang hvor lidt af dens 100 års historie man kender til.

Det er jo omtrent som med isbjerget, men vores minder omkring Annisse Idrætsforening kommer da også frem på en 100 års dag.

I slutningen af 2. verdenskrig var der ikke mange muligheder for at rejse og slet ikke for drenge i København. Storbyen bandt dem fast. Dels på grund af krigen, men også på grund af transport i al almindelighed. Den var af en sådan art, at afstande blev opfattet helt anderledes end i dag.

I 1944 var jeg medlem af en FDF-kreds i København, der hed K.13.

En dag kom det frem, at årets pinsetur skulle gå til

noget, der hed Annisse, som lå ved Arresø. Vi skulle rejse meget langt. Endda med tog helt til Hillerød og så gå resten af vejen.

I landsbyen Annisse var der en lærer Møller. Han havde sørget for, at vi kunne overnatte i Annissegårds lade, og at vi pinsesøndag kunne komme rundt om til diverse gårde i sognet og få et måltid mad. Men ikke nok med det. Vi skulle til pinsegudstjeneste i Annisse kirke, og så skulle vi spille fodbold mod Annisses drenge, og om aftenen skulle vi lave underholdning i Annisse Forsamlingshus for landsbyens beboere. Sikke et program. Og da tiden nærmede sig, steg spændingen. Det var som om det aldrig ville blive pinse.

Med til historien hører, at man aldrig tog på kredstur, uden der var et hornorkester med trommer og fløjter og flag.

Det var et ordentligt menageri.

Nå, men vi kom til Hillerød og med fuld musik, trommer og fløjter, med Dannebrog i spidsen, med rygsække vi dårligt kunne slæbe, drog vi ud af byen. Gennem Ullerød, gennem Alsønderup og ind gennem Nejede Vesterskov. Tænk engang – grønne bøgetræer og solskin. Der lå Arresø, og vi kunne nu se Annisse kirke. Det hvide kirketårn mellem de grønne bakker.

Det var så anderledes end Københavns boligkarreer. Det var som at blive lukket ud af en beklemt indelukthed. En slags goddag til frisk luft og et farvel til spærretid og luftalarmer.

Et cirka 10 år gammelt billede fra en af de årlige dystre mellem »spejderne« og Annisse Idrætsforening.

Humøret boblede os til hovedet, mens trætheden kom i fødderne sammen med vablerne, og det kan godt være at flaget hang lidt med »næbbet«, og basunerne og trompeterne var falske på grund af træthed, da vi kom over den sidste bakketop, men vi var også kun 10-12 år.

For os ca. 100 drenge blev det alletiders pinsetur og indledning til over 30 års godt samarbejde med Annisse Idrætsforening.

Idrætsforeningen skal vide, at navnet Annisse kalder de herligste minder frem hos mange gamle drenge ude fra »Ama'r«, og virker på ham, som navnene Mallorca og Rhodos nu om dage virker på Annisses egen befolkning.

Derfor er det naturligt for os, med alle disse dejlige fodboldture til Annisse i erindring, at sige tak og komme med et fuldtonet hurra og sige tillykke med de 100 år til Annisse Idrætsforening.

Fanehistorie

Foreningens fanehistorie begynder lidt usikkert – den første fane er gået tabt, og faktisk ved vi ikke, om foreningen havde en fane fra starten i 1887. I al fald vælges der fanebærer ved generalforsamlingen fra 1892, så fra det tidspunkt må man gå ud fra, at foreningen havde en fane, men året før omtales der for første gang i protokollen, at man i Annisse ved en kapskydning med andre foreninger udsætter en faneplader som præmier, hvilket blev kutyme i årene efter.

I 1909 vedtoges det på generalforsamlingen at assurere fanen samt at optage en fortegnelse over foreningens faneplader, som i øvrigt ifølge beslutning fremover ikke måtte opbevares samme sted som fanen. Ildebrand var jo mere almindeligt dengang, og hvad der er hændt med den første fane vides ikke, men et billede findes dog (se side 74).

I marts 1922 besluttede en gruppe kvinder at foretage en indsamling til en ny fanedug i anledning af foreningens 35 års fødselsdag. Indsamlingen lykkedes, og fru lærer Christoffersen broderede påtegningen i silke for 60 kr.

Ved en stor folke- og skyttefest i Annisse søndag den 28. maj samme år blev fanen indviet. Alle afdelingens kredse var repræsenteret og formanden for Frederiksborg Amts Skytte- og Gymnastikforening, oberst Parkov samt de to lokale, lærer Christoffersen og tømrer Christoffer Svendsen, holdt indvielsestaler.

Denne gamle fane, som ses på et foto (bragt i AIF-sport januar 1982) eksisterer endnu og i anledning af 100 års jubilæet har foreningen, for at bevare den for eftertiden, ladet den restaurere ved forhenværende medarbejder på Nationalmuseet, Else Thurdur Hansen i Humble på Langeland. Tanken er herefter at lade den opbevares på Lokalthistorisk Arkiv i Helsingør og derfra »låne« den til særlige lejligheder.

Den gamle fane blev dog allerede taget ud af tjenesten i 1980, hvor foreningen fik en ny fane af Danmarkssamfundet. Faneoverrækkelsen af i alt 15 faner til 15 forskellige foreninger foregik ved en festlig ceremoni på Frederiksborg slot i Hillerød en dejlig sommerdag i 1980.

Det eneste – indtil nu – kendte billede af idrætsforeningens første fane. Fanedugen blev udskiftet i 1922 som det fremgår af fanehistorien. Billedet stammer fra gymnastikopvisningen i 1920 i det gamle forsamlingshus.

Bestyrelsesmedlemmer

Hermed følger en oversigt over samtlige valgte bestyrelsesmedlemmer i perioden 1887-1986. De understregede årstal betyder, at pågældende dette år var formand for idrætsforeningen.

Lund E.	1887	Knudsen, Morten	1893, 1894, 1895
Andersen, Jens	<u>1887</u> , 1888, 1896	Jørgensen, Jørgen P.	1893, 1901, 1902, 1903, <u>1904</u> , <u>1907</u> , 1908
Hansen, Peter	1887, <u>1893</u> , 1894	Svendsen, Henrik C.	<u>1896</u> , 1900
Larsen, Jørgen	1887, 1888, <u>1890</u> , 1891	Christensen, Jens P.	1896, 1897
Petersen, Niels	1887, 1888, <u>1889</u>	Rasmussen, Lars P.	1896, 1899
Pedersen, Rasmus	1887	Jensen, Lars	1896, 1897, 1900, 1901, 1902, 1903, 1908, 1909, 1913, 1914, 1924, 1925
Larsen, Kristoffer	1887, 1888, 1896	Jørgensen, Carl Chr.	1897, 1898, 1899, 1907, 1908
Kristensen, Svend	1888, 1889	Jensen, Jens P.	1897, 1898, 1899, 1900
Pedersen, Morten	1888, 1889	Svendsen, Niels Søren	1897, 1898, 1899
Rasmussen, Rasmus	1888, 1889	Sørensen, Mathias	1898, 1899
Andresen, Svend	1889, 1890	Larsen, Hans L.	1899, 1905
Bentsen, Lars	1889, 1890	Svendsen, Carl C.	1900, 1901
Nielsen, Niels Søren	1889, 1893, 1894	Jørgensen, Karl	1900
Nielsen, Anders Peter	1890, 1891, 1895	Kristiansen, Anders P.	1901, 1902, 1903, 1904, 1915, 1916
Jørgensen, Hans Kristian	1890, <u>1891</u> , 1895	Olsen, August	1901, 1902, 1903, 1904
Jensen, Hans	1890, 1891, <u>1893</u> , 1894, 1895	Jørgensen, Niels Kr.	1902, 1905, <u>1906</u>
Rasmussen, Peter C.	1890, 1891	Hendriksen, J.	1902, 1903
Larsen, Lars Peter	1891, 1892, 1895, 1898	Jensen, Jens Chr.	1903, 1904
Pedersen, Lars	1891, 1892, <u>1893</u> , 1894, 1895, 1900, 1901	Hansen, Niels P.	<u>1904</u> , <u>1905</u>
Hansen, N.	1892	Andersen, Oluf	1904
Pedersen, Peder A.	1892	Jørgensen, Frederik	1904, 1908, 1909
Jørgensen, Ole P.	1892	Hansen, Oluf	1905, 1906
Sørensen, Laurits	<u>1892</u> , 1894, 1895, <u>1896</u> , <u>1897</u> , <u>1898</u> , 1899	Jakobsen, Karl P.	1905, 1906
Nielsen, Christoffer	1892	Hansen, Karl M.	1905
Jørgensen, Lars	1893, 1894, 1897, 1898, <u>1900</u> , <u>1901</u> , <u>1902</u> , <u>1903</u> , 1909	Larsen, Hans	1905, 1907, 1908
		Petersen, Karl	1906, 1909, 1910, <u>1911</u> , <u>1912</u>

Hansen, Hans 1906, 1907, 1908, 1909
 Andersen, Viggo 1906, 1907
 Jensen, Kristoffer 1906, 1907, 1919, 1920, 1926, 1927,
 1940, 1941, 1942, 1943, 1944
 Sørensen, Niels J. 1907
 Jensen, Kristian M. 1908, 1909, 1914, 1915, 1916, 1917,
 1918, 1919
 Jensen, Hans (2) 1909, 1910, 1917, 1918, 1924, 1925
 Svendsen, Alfred 1910
 Olsen, Ole 1910, 1911, 1912, 1913, 1917, 1918
 Larsen, Kristoffer 1910, 1911
 Larsen, Andreas 1910, 1911, 1912, 1913
 Larsen, Niels 1910, 1911, 1912
 Svendsen, Christoffer 1911, 1912, 1913, 1914, 1920, 1921
 Jakobsen, Peter 1911, 1912, 1913, 1921, 1922
 Jensen, Jens 1912, 1913
 Sørensen, Julius 1913
 Jensen, Chr. 1914
 Larsen, Peter 1914
 Olsen, Peter 1914
 Petersen, Frederik 1914, 1915
 Rasmussen, Carl E. 1914, 1915
 Jørgensen, Karl Kristian .. 1915, 1916, 1919, 1920
 Hansen, Jørgen 1915, 1916
 Karlsen Marius 1915, 1916
 Larsen, Christian 1916, 1917, 1918, 1919, 1925, 1926,
 1932, 1933, 1934, 1935
 Pedersen, Hans P. 1916, 1917, 1918, 1919, 1924
 Kristiansen, Jørgen 1917, 1918, 1919, 1920
 Larsen, Christoffer 1917, 1918, 1925, 1926, 1936, 1937
 Christiansen, Christian 1919, 1920
 Nielsen, Karl 1920, 1921
 Nielsen, Niels Holger 1920, 1923, 1924
 Sommer, Henrik 1921, 1922
 Petersen, Ejner 1921, 1922
 Kristiansen, Niels Peter ... 1921, 1922, 1924, 1925

Kristiansen, Jens 1921
 Petersen, Martin 1922, 1923
 Rasmussen, Rasmus (2) ... 1922, 1923, 1927, 1928
 Hansen, Bernhard 1922, 1923
 Sommer, Thorvald 1923, 1924, 1929, 1930, 1931, 1932,
 1933, 1934, 1937, 1938, 1939, 1940
 Olsen, Aage 1923
 Jørgensen, Hans 1923, 1924, 1939, 1955, 1956, 1957,
 1958
 Jensen, Marius 1924, 1925, 1927, 1928
 Nielsen, Marius 1925, 1926, 1948, 1949
 Svendsen, Laurits 1925
 Petersen, Carl Otto 1926, 1927, 1928
 Hansen, Emil 1926, 1927, 1938, 1939, 1940, 1941,
 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947
 Nielsen, Gunnar 1926, 1927, 1930, 1931, 1937, 1938
 Søndergaard, Gerner 1927, 1928
 Nielsen, Otto 1928, 1929
 Andersen, Hans 1928, 1929, 1932, 1933
 Jensen, Jørgen (1) 1928, 1929
 Petersen, Martin 1929, 1930
 Hansen, Marius 1929, 1930
 Hansen, Bernhard 1929, 1930, 1931, 1932
 Nielsen, Aage 1930, 1931, 1935, 1936
 Kristiansen, Olaf 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935
 Kristiansen, Ejner 1931, 1932
 Jensen, Jens P. 1931
 Petersen, Hans P. 1932
 Larsen, Ejvind 1933, 1934, 1937, 1938
 Jacobsen, Arnold 1933, 1934
 Nielsen, Harald 1933, 1934
 Larsen, Karl 1934, 1935, 1939, 1940, 1941, 1942,
 1952, 1953, 1954, 1955
 Nielsen, Knud 1935, 1936, 1943, 1944, 1946, 1947,
 1948, 1949, 1950
 Larsen, Ejnar 1935, 1950

Christensen, Ejner	1935, 1936	Jensen, Villy	1947, 1948
Jacobsen, Poul	1936	Andersen, Egil	1948, 1949
Jensen, Elisabeth	1936, 1937	Rasmussen, Egon	1949, 1950, 1951, 1952, 1953
Jensen, Anna	1936, 1937	Jensen, Ove	1949
Sørensen, Henrik	1936, 1937	Andersen, Svend	1950, 1951, 1952, 1953
Michaelsen, Sigurd	1936, 1955	Jensen, Svend Aage	1950, 1951, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959
Christiansen, Kristoffer ...	1937, 1938	Hansen, Kjeld	1951, 1952
Sørensen, Olaf	1937, 1950, 1951	Visdahl, Charles	1951, 1952, 1953
Madsen, Sofie	1938	Hansen, Kai	1952
Jensen, Rita	1938, 1939	Petersen, Børge	1953, 1954, 1960, 1961, 1963, 1964
Persson, Ove	1938, 1939, 1941, 1942, 1946, 1947, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1966, 1967	Petersen, Robert	1954, 1955
Andersen, Jens B.	1938-1939	Olsen, Kaj	1954, 1955
Larsen, Grethe	1939, 1940	Petersen, Helge	1954
Madsen, Harald	1939, 1940	Nielsen, Jørgen	1954, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962
Müller, Andreas	1940, 1941	Nielsen, Leif	1955
Jensen, Henning	1940, 1941	Nielsen, Mogens	1956, 1957, 1958, 1959
Petersen, Gudrun	1940	Larsen, Robert	1956, 1957, 1958, 1959
Pedersen, Knud Hald	1941, 1942, 1943, 1944	Petersen, Kaj	1956
Larsen, Erna	1941	Jensen, Aage	1956
Andersen, Vera	1941	Forssum, Marne	1957
Jørgensen, Hans	1942, 1943	Petersen, Ole	1957, 1958
Petersen, Hartvig	1942, 1943	Nielsen, Svend Aage	1959, 1960, 1961, 1962
Christiansen, Aksel	1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950	Larsen, Eigil	1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965
Nielsen, Børge	1944	Sørensen, Jens Aage	1960
Valkvist, Preben	1944	Olsen, Børge	1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971
Jørgensen, Marius	1945	Jørgensen, John	1962, 1963
Nielsen, Peter	1945, 1946	Larsen, John	1963, 1964
Petersen, Poul Sejr	1945, 1946	Christensen, Julian	1964, 1965
Hansen, Poul	1945	Jensen, Jørgen (2)	1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970
Larsen, Poul	1945	Madsen, Jørn	1965, 1966
Larsen, Aksel	1946, 1947, 1948, 1949	Rasmussen, Jørgen	1965, 1966
Jensen, Christian	1947, 1948, 1951, 1952, 1953, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966	Larsen, Ove	1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971
		Petersen, Knud	1967, 1968, 1969, 1970
		Nielsen, Hans Erik	1967, 1968

Rasmussen, Viggo	1967, 1968, 1970, 1971, 1972, 1973, 1982, 1983
Dueholm, Henning	1968, 1969
Grøntved-Svendsen,	1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974,
Mimi	1975, 1976, 1977, 1978
Nielsen, Ingrid	1969, 1970, 1971, 1972
Klitten, Kurt	1971, 1972, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978
Nielsen, Peter (2)	1971, 1972
Rignell, Bente	1972, 1973
Høj, Åge	1972, 1973
Hansen, Ingolf	1972, 1973, 1974
Brandenburg, Johnny	1972, 1973
Wollemann, Preben	1973, 1974, 1975, 1976
Jacobsen, Birgitte	1973, 1974, 1975, 1976
Petersen, Erik Sejr	1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983
Hansen, Lone	1974
Foldager, Lis (Glidal)	1974, 1975
Pedersen, William	1974, 1975, 1984, 1985, 1986
Jensen, Bente	1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980
Christensen, Arne	1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981
Peters, Jørgen Posborg	1976, 1977
Andersen, Jørgen	1976
Johansen, Erik	1977, 1978, 1979, 1980, 1981
Andersen, Grethe	1977, 1978, 1979
Kristensen, Poul-Erik	1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1986
Gilholt, Hanne	1978, 1979, 1980, 1981
Hansen, Gurli	1979, 1980
Brandenburg, Ulla	1979, 1980
Pedersen, Birgit	1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985
Jonassen, Ingrid	1981, 1982, 1983
Nielsen, Ingelise	1981, 1982
Hansen, Liselotte	1981, 1982, 1983
Jacobsen, Hans Kurt	1982, 1983, 1984, 1985

Glümer, Jens	1982
Clausen, Martin	1983, 1984
Clausen, Marianne	1983, 1984, 1985, 1986
Pedersen, Margit	1984, 1985, 1986
Marcussen, Per	1984, 1985
Rasmussen, Lis	1984, 1985, 1986
Jensen, Svenny	1985, 1986
Baundal, Peter	1985, 1986
Christensen, John	1986
Ipsen, Lise	1986

Æresmedlemmer

Jensen, Kristoffer, Hvilebæk (1887-1979)	1962
Jensen, Kristian M., Huseby (1888-1963)	1962
Sommer, Thorvald, Annisse Overdrev (1897-1980)	1962
Svendsen, Christoffer, Annisse By (1887-1974)	1962
Hansen, Emil, Pøleåen (1899-1986)	1974
Persson, Ove, Annisse (1916-1979)	1974

Efterskrift

Om 100 år er alting glemt, siger et kendt mundheld. Men lykkeligt har det været muligt til AIF's jubilæumsdag med denne bog at samle og fastholde foreningens historie for eftertiden. Bevidst eller ubevidst, uden at så mange navne er nævnt. Eller fremhævet. Og derfor heller ingen glemt. Men egentlig er bogen i sig selv en hyldest til alle, der har gjort en indsats for Annisse Idrætsforening. En hjertelig tak til alle i redaktionen, og en særlig tak til Kurt Klitten for et stykke kulturhistorie, der på en fremragende måde afdækker billedet af Annisse og dens idrætsforenings historie gennem 100 år.

Et jubilæum vil altid give anledning til både et tilbageblik og nogle tanker om fremtiden. Det er tankevækkende at forstille sig indholdet af en tilsvarende bog om 100 eller måske bare 50 år. Hvor fremtidige informations- og fritidssamfund utvivlsomt vil præge siderne. Kapitlerne i jubilæumsbogen de sidste årtier viser helt tydeligt, hvordan foreningens udvikling og aktiviteter er accelleret. Det til trods har AIF endnu mange ønsker om mål – også for de fysiske rammer. Så vi også i fremtiden kan være det samlingspunkt, jubilæumsbogen fortæller så levende om.

Vi byder de næste 100 år velkommen.

John Christensen, formand